

HRVATSKI SABOR
Odbor za europske poslove

Klasa: 022-03/17-03/121
Urbroj: 6521-31-17-01
Zagreb, 17. listopada 2017.

**ODBOR ZA RAD, MIROVINSKI SUSTAV I
SOCIJALNO PARTNERSTVO**
Predsjednik Gordan Maras

Poštovani predsjedniče Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje Odboru za rad, mirovinski sustav i socijalno partnerstvo o dokumentu Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2017. godinu:

**Stajalište Republike Hrvatske o
Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br.
883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o
utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004
COM (2016) 815**

koje je Koordinacija za vanjsku i europsku politiku i ljudska prava Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom: Klasa: 022-03/17-07/368, Urbroj: 50301-23/21-17-1 na sjednici održanoj 25. srpnja 2017. godine.

Predmetni Prijedlog uredbe Komisija je dostavila Hrvatskom saboru 11. siječnja 2017. te je u tijeku njegovo donošenje u Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske najkasnije do 17. studenoga 2017. godine.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Mišević

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2016) 815
- COM (2016) 815

Na znanje: - INFODOK služba

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA REPUBLIKE HRVATSKE

Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O IZMJENI UREDBE (EZ) BR. 883/2004 O KOORDINACIJI SUSTAVA SOCIJALNE SIGURNOSTI I UREDBE (EZ) BR. 987/2009 O UTVRĐIVANJU POSTUPKA PROVEDBE UREDBE (EZ) BR. 883/2004 --

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Regulation (EC) No 883/2004 on the coordination of social security and Regulation (EC) 987/2009 laying down the procedure for implementing Regulation (EC) No 883/2004 (Text with relevance for the EEA and Switzerland)

Brojčana oznaka dokumenta: 9524/17, 10590/17

Nadležno TDU za izradu stajališta (nositelj izrade stajališta), organizacijska jedinica i djelatnik/ca:

Nadležno tijelo državne uprave:

Ministarstvo rada i mirovinskoga sustava

Organizacijska jedinica:

Uprava za mirovinski sustav

Uprava za rad

Nadležni djelatnici:

Sandra Frankić, voditeljica službe

tel. +385 (1) 6106 837, fax. +385 (1) 6109 305

e-pošta: sandra.frankic@mrms.hr

Martina Cvitanović, voditeljica službe

tel.+ 385 (1) 6109 892

e-pošta: martina.cvitanovic@mrms.hr

Druga tijela državne uprave, agencije i javne ustanove uključena u izradu Prijedloga stajališta:

- Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalna pitanja, Ministarstvo zdravstva, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje

Nadležni djelatnik u MVEP (Sektor za koordinaciju europskih poslova):

Maša Popović, voditeljica Odjela za unutarnje tržište, zapošljavanje i socijalnu politiku, zdravlje, zaštitu potrošača, obrazovanje, kulturu, sport i mlade, Služba za COREPER I

tel: 01/4561-257, e-pošta: masa.popovic@mvep.hr

Nadležna radna skupina Vijeća i nadležni djelatnik u SP RH pri EU:

Radna skupina za socijalna pitanja

Monika Pozderac, e-pošta: Monika.Pozderac.Zabcic@mvep.hr

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EK:

Prijedlog je usmjeren na četiri područja koordinacije u kojima su potrebna unaprijeđenja: socijalna davanja za gospodarski neaktivne građane, davanja za dugotrajnu skrb, davanja za nezaposlenost i obiteljska davanja.

Prvo, revizijom se nastoji točno propisati u kojim okolnostima države članice mogu ograničiti pristup socijalnim davanjima za gospodarski neaktivne mobilne građane EU-a. S obzirom na nedavnu sudsku praksu Suda Europske unije, to je potrebno zbog jasnoće, transparentnosti i pravne sigurnosti.

Drugo, revizijom se želi uspostaviti dosljedan sustav za koordinaciju davanja za dugotrajnu skrb (koje su trenutačno obuhvaćene poglavljem o bolesti) dodavanjem posebnog poglavlja o njihovoj koordinaciji u Uredbu (EZ) br. 883/2004, utvrđivanjem definicije i navođenjem popisa tih davanja. Procjenjuje se da ukupno otprilike 80 000 mobilnih građana ima pravo na davanja za dugotrajnu skrb, u ukupnom iznosu od 793 milijuna EUR (0,4 % ukupnih rashoda EU-a za davanja za dugotrajnu skrb).

Revizijom se nadalje predlažu novi mehanizmi za koordinaciju davanja za nezaposlenost u prekograničnim slučajevima. Odnose se na zbrajanje razdoblja osiguranja kako bi se ostvarilo ili zadržalo pravo na davanja za nezaposlenost, izvoz davanja za nezaposlenost i određivanje države članice odgovorne za plaćanje davanja za nezaposlenost pograničnim radnicima i ostalim prekograničnim radnicima. Zabilježeno je otprilike 25 000 slučajeva zbrajanja razdoblja osiguranja (prema izvješćima iz 23 države članice) i gotovo 27 300 osoba unutar EU-a koje izvoze svoje naknade za nezaposlenost u drugu državu članicu te se procjenjuje da ima 91 700 nezaposlenih prekograničnih radnika godišnje, od čega su 53 500 pogranični radnici.

Četvrto, prijedlog sadržava nove odredbe za koordinaciju obiteljskih davanja koje bi trebale zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece. Takva davanja imaju 22 države članice.

Nadalje, prijedlogom se pojašnjavaju kolizijska pravila u pogledu primjenjivog zakonodavstva i odnosi između Uredbi i Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga. Prijedlogom se jačaju administrativna pravila o koordinaciji socijalne sigurnosti u pogledu razmjene informacija i provjere statusa socijalnog osiguranja takvih radnika kako bi se spriječile moguće nepoštene prakse ili zloporabe. Komisiji se u skladu s člankom 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ovim prijedlogom dodjeljuju i nove provedbene ovlasti da dodatno utvrdi jedinstven pristup izdavanju, provjeri i stavljanju izvan snage prenosivog dokumenta A1.

Osim toga, prijedlog uključuje određeni broj tehničkih izmjena. One se odnose na određivanje prioriteta kod izvedenih prava na davanja za slučaj bolesti, nadoknadu troškova liječničkih pregleda, izračun prosječnih godišnjih troškova u području davanja za slučaj bolesti te uvođenje mjera za lakše utvrđivanje prijave ili pogreške u primjeni Uredbi, uključujući uvođenje dopuštenog razloga za povremenu razmjenu osobnih podataka među državama članicama. Uz to, revidirani su postupci za povrat neopravdano isplaćenih davanja iz sustava socijalne sigurnosti kako bi ih se uskladilo s istovjetnim postupcima u Direktivi 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere. Cilj je osobito osigurati jedinstven instrument za mjere provedbe kao i standardne postupke traženja uzajamne pomoći i obavljanja o instrumentima i odlukama koje se odnose na određeno potraživanje.

Prijedlogom je obuhvaćen i niz periodičnih tehničkih ažuriranja kako bi se pratile promjene u nacionalnom zakonodavstvu koje utječu na primjenu pravila EU-a.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

Pravo građana EU-a i njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište u bilo kojoj zemlji EU-a jedno od četiri temeljne slobode sadržane u ugovorima EU-a.

Slobodno kretanje osoba ne bi bilo moguće ako nisu zaštićena prava iz sustava socijalne sigurnosti koja uživaju mobilni građani EU-a i njihove obitelji.

Ta je inicijativa dio paketa mjera za mobilnost radne snage Europske komisije iz 2016. Cilj je inicijative nastaviti s procesom modernizacije zakonodavstva EU-a u području koordinacije socijalne sigurnosti kako je utvrđeno u uredbama (EZ) br. 883/2004 i 987/2009 tako što će se nastaviti olakšavati ostvarivanje prava građana uz osiguravanje pravne jasnoće, pravedne raspodjele financijskog opterećenja među državama članicama te administrativne jednostavnosti i provedivosti pravila. Ostvarivanje moderniziranog sustava koordinacije socijalne sigurnosti koji je odgovor na socijalnu i gospodarsku stvarnost u državama članicama jedan je od glavnih pokretača inicijative.

Svaka država članica može slobodno utvrditi karakteristike svojega sustava socijalne sigurnosti, uključujući koja se davanja pružaju, uvjete za njihovo odobravanje, način izračuna davanja te koje doprinose treba plaćati. To se odnosi na sve aspekte sustava socijalne sigurnosti poput starosnih mirovina, davanja za nezaposlenost i obiteljskih davanja, pod uvjetom da se tim nacionalnim odredbama ispunjuju načela prava EU-a, a posebno kad je riječ o jednakom postupanju ili nediskriminaciji. U tom kontekstu države članice mogu pratiti razvoj situacije u pogledu isplata tih davanja, uključujući davanja osobama koje borave u drugim državama članicama.

Područja koordinacije u kojima su potrebna unaprjeđenja su: socijalna davanja za ekonomski neaktivne građane, davanja za dugotrajnu njegu, davanja za nezaposlenost i obiteljska davanja.

MT PRES je odlučilo raspravljati tijekom svog predsjedavanja o dvije teme: jednakost postupanja i odredbe koje se odnose na primjenjivo zakonodavstvo.

Jednakost postupanja:

Ovaj prijedlog omogućava državama članicama da odbiju pravo na neko socijalno davanje ekonomski neaktivnim osobama – osobama koje ne rade, niti aktivno traže posao i nemaju pravo na prebivalište na teritoriju te države članice. Ekonomski neaktivne osobe imaju pravo na prebivalište na području druge države članice samo ako imaju dostatna sredstva za život i obavezno zdravstveno osiguranje. Pristup određenim socijalnim davanjima vezao bi se uz pravo na prebivalište kako je to određeno Direktivom 2004/38 EZ (uvjeti su dostatna sredstva za život i obavezno zdravstveno osiguranje).

S obzirom da ove odredbe imaju za cilj uskladiti uredbe s presudama Europskog suda pravde C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanović, C-299/14 Garcia-Nieto te C-308/14 Komisija protiv UK, smatramo da se određene izmjene u tom smislu nužne jer se time nastoji postići pojašnjenje i ujednačeno provođenje uredbi o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, ali se istovremeno mora paziti da ne dovede do većih restrikcija u smislu pristupa socijalnim davanjima ekonomski neaktivnim osobama koje su po definiciji ujedno najugroženija skupina ljudi. Takva odredba s jedne strane štiti sustave socijalne sigurnosti od pretjeranog opterećivanja i velikih izdataka dok s druge strane ne bi smjela utjecati na slobodu kretanja radnika.

EE PRES je odlučilo tijekom svog predsjedanja započeti raspravu i o sljedeće dvije teme: davanja za dugotrajnu njegu i obiteljska davanja.

Status dokumenta:

Na sastanku EPSCO Vijeća održanom 15. lipnja 2017. usvojeno je Izvješće o napretku za dva područja o kojima se vodila rasprava za vrijeme MT PRES (socijalna davanja za ekonomski neaktivne građane i mjerodavno pravo za upućene radnike) te se rasprava o navedenim područjima nastavila na sastanku Radne skupine za socijalna pitanja održanom 5. srpnja 2017. Sljedeći sastanak na ovu temu predviđen je za kraj rujna 2017.

EE PRES otvorilo je raspravu o sljedećim područjima: davanja za dugotrajnu njegu i obiteljska davanja. Prvi sastanak radne skupine za socijalna pitanja na kojem se raspravljalo o ova dva područja održan je 6. srpnja 2017. , a sljedeći sastanci predviđeni su za 6. i 7. rujna 2017.

Stajalište Republike Hrvatske:

Republika Hrvatska podržava donošenje izmjena i dopuna Uredbe 883/2004 i 987/2009 naročito dijelova uredbi koji zahtijevaju dodatno pojašnjenje kao i kodifikaciju aktualnih presuda Europskog suda.

Vezano uz pitanja koja su ostala otvorena za daljnju raspravu u područjima vezanim uz ekonomski neaktivne građane i mjerodavno pravo za upućene radnike navodimo sljedeće:

1. Članak 4. Uredbe 883/2004 i uvodna izjava 5a- koja bi davanja trebala biti obuhvaćena kodifikacijom predmeta C-308/14 – Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske??

RH smatra da članak 4a obuhvaća samo nedoprinosna obiteljska davanja

2. Članak 5(1) Uredbe 987/2009 – trebaju li se izdani dokumenti smatrati valjanima samo ako su ispunjeni dijelovi koji su označeni kao obvezni?

RH podržava ovaj prijedlog ali smatra da je u navedenom slučaju nužno donošenje provedbenog akta kojim bi se propisao obvezni sadržaj tiskanice A1

3. Članak 5(4) Uredbe 987/2009- treba li u tekst ovoga članka dodati i odredbu da su nadležna tijela dužna pridržavati se mišljenja Odbora za mirenje, koji djeluje u okviru Administrativne komisije, te ukoliko to bude potrebno da su dužna i povući tj. staviti izvan snage izdane dokumente u skladu s mišljenjem navedenog Odbora?

RH ne podržava ovaj prijedlog, smatramo da je zadaća Odbor za mirenje isključivo pružanje pravnog mišljenja a ne ispitivanje činjeničnog stanja te da bi navedenom izmjenom Odbor preuzeo ulogu Europskog suda .

4. Članak 14(1) Uredbe 987/2009- treba li ovaj članak biti izmijenjen na način kako je PRES predložilo u prvoj opciji tj. trebali se uvesti rok od 3 mjeseca prethodnog osiguranja kao preduvjet za mogućnost izaslanja odnosno kao pauza između 2 izaslanja?

RH podržava opciju I ali se ne slaže s uvođenjem roka od 3 mjeseca za navedene situacije

5. Članak 14 (5a) Uredbe 987/2009– trebali u izričaj ovog članak, koji bi obuhvatio članke 12. i 13. Uredbe 883/2004 s mogućnošću isključenja sektora međunarodnog prometa, , dodati

„ značajan dio djelatnosti“ i ako da u kojoj državi članici bi se smatralo da poslodavac ima poslovni nastan ako značajan dio djelatnosti ne obavlja u državi članici u kojoj je osnovano (u kojoj se donose temeljne odluke poduzeća i gdje se obavljaju funkcije njegove središnje uprave)?

RH ne podržava ovaj prijedlog budući da je „značajan dio djelatnosti“ kriterij koji je vrlo teško utvrditi (nije objektivan) pogotovo kada se aktivnosti obavljaju u više država u jednakom opsegu.

6. Članak 19a(2) Uredbe 987/2009 – trebali povlačenje odnosno mijenjanje koje se definira ovim člankom uvijek imati retroaktivni učinak , osim ako je drugačije dogovoreno između država članica u skladu s člankom 16. Uredbe 883/2004, uzimajući u obzir interes osobe na koju se odnosi?

RH podržava načelo retroaktivnosti u ovom slučaju.

Vezano uz Prijedlog izmjena u područjima obiteljska davanja i davanja za dugotrajnu njegu navodimo sljedeće:

U odnosu na prijedlog izmjene Uredbe, a koji se odnosi na uvođenje posebnog poglavlja za koordinaciju **davanja za dugotrajnu skrb** (long-term care benefits), u ovome trenutku predlažemo zadržavanje statusa quo. Treba imati u vidu da čl. 3. st. 3. Uredbe 883/2004 izričito propisuje „Ova se Uredba ne primjenjuje na socijalnu i medicinsku pomoć...“ stoga se postavlja pitanje da li se revizijom Uredbe mijenja međuodnos socijalne pomoći (social assistance) i socijalne sigurnosti (social security). Socijalne usluge nisu predmet koordinacije sustava socijalne sigurnosti i smatramo da to i nadalje treba tako ostati.

U odnosu na prijedlog izmjene Uredbe, a koji se odnosi na nove odredbe **obiteljskim davanjima**, u dijelu koji se odnosi na uvodnu izjavu 35(a) – na predloženi tekst nemamo primjedbi, smatramo ga nužnim pojašnjenjem uz novouvedeni članak 68(b), kojim se mijenja pravilo o preklapanju prava na davanja, a koji predstavlja izuzetak od članka 10. Uredbe 883/2004 te je iznimka od preambule 35. U dijelu koji se odnosi na novi članak 68(b) načelno nemamo primjedbi, budući da se koordinacija doplatka za djecu učinkovito provodi u skladu s poglavljem koji uređuje obiteljska davanja, a dok se roditeljske naknade učinkovito koordiniraju u okviru poglavlja koje uređuje davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

Vezano uz članak 4. Uredbe 883/2004 i uvodnu izjavu 5a- iako smatramo da su člankom 4a obuhvaćena samo nedoprinosna obiteljska davanja, ovisno o tijeku daljnje rasprave o ovom pitanju možemo biti fleksibilni u pogledu obuhvata navedenog članka

U dijelu Uredbe 883/2004 koji se odnosi na primjenjivo zakonodavstvo sporno je pitanje donošenja provedbenih akata za provedbu Uredbi 883/2004 i 987/2009 kroz komitološki postupak s obzirom da odluke Administrativne komisije nisu pravno obvezujuće. Stajalište RH u vezi komitološkog postupaka nije još jasno postavljeno.

U dijelu Uredbe 987/2009 koji se odnosi na primjenjivo zakonodavstvo Republika Hrvatska ne može prihvatiti izmjene članka 14. – razrada provedbe članka 12. i 13. Uredbe 883/2004. U stavku 5a. potreban je objektivni kriterij dok je utvrđivanje glavnog dijela aktivnosti to nije. Isto tako je taj kriterij gotovo nemoguće utvrditi kad se aktivnosti obavljaju u više država u jednakom opsegu. U stavku 12. moguće su komplikacije kod određivanja glavnog dijela aktivnosti u slučaju rada u dvije države po 50% ili 4 države po 25% te kod vozača u međunarodnom transportu i sl.

Budući da trenutno nemamo deklariranih davanja, a ovisno o konačnom tekstu definicije long-term care benefits i odnosa između socijalne pomoći i socijalne sigurnosti moguće da će pod definicijom long-term care benefits biti obuhvaćena do sada nedeklarirana davanja iz sadašnjeg sustava socijalne skrbi odnosno socijalne pomoći. Kako je potrebno provesti dodatne analize o tome koji bi utjecaj izmjena navedene Uredbe imala na ostvarivanje ovih prava, mišljenja smo da bi iz tog razloga trebalo ostati kod prijašnjeg stajališta tj. za zadržavanje statusa quo.

U ovom trenutku, prema postojećoj Uredbi 883/2004 te Deklaraciji izjavljenoj sukladno članku 9. Uredbe, jedino obiteljsko davanje u RH koje se koordinira je doplatak za djecu te u tom smislu ne koordiniramo davanja koja bi po svojoj prirodi potpadala pod definiciju davanja u novcu namijenjena za zamjenu prihoda za vrijeme odgoja djece. RH nema davanja koja bi navela u dijelu I. Annexa XIII. U ovom trenutku bez analize davanja koja će druge države članice eventualno navesti u Dijelu I Annexa XIII (posebno Njemačka, Austrija, Slovenija i Irska – države s kojima trenutno imamo najviše predmeta vezano uz koordinaciju obiteljskih davanja) ne možemo ocijeniti hoće li članak 68(b) imati utjecaj na opseg prava za naše građane.

Vezano uz prijedlog nekih DČ da se uvede indeksacija za davanja za djecu napominjemo kako bi ograničavanje opsega prava u smislu izvoza obiteljskih davanja i njihovo usklađivanje sa životnim standardom, odnosno indeksacija, imalo izrazito negativan utjecaj na obitelji radnika koji su zaposleni/samozaposleni u drugim DČ, a imaju prebivalište u RH te smatramo da RH mora zauzeti čvrsti stav protiv navedenog prijedloga. RH u manjoj mjeri izvozi obiteljska davanja za korisnike s prebivalištem u drugoj DČ, a broj korisnika obiteljskih davanja iz drugih država članica, a koji imaju prebivalište u RH je znatno veći (radi se o desecima tisuća korisnika).

Mišljenja smo da je indeksacija suprotna osnovnim načelima Uredbe (članak 7. Uredbe 883/2004) i da bi navedenim ograničavanjem davanja u neravnopravan položaj bile dovedene zaposlene osobe koje obavljaju djelatnost u državi članici s višim standardom, a čiji članovi obitelji imaju prebivalište u DČ s nižim životnim standardom unatoč činjenici da DČ zaposlenja plaćaju sve poreze i doprinose. Analizom aktualnog stanja utvrđeno je da je najveći broj zaposlenih/samozaposlenih osoba hrvatskih državljana na radu u SR Njemačkoj, R Austriji i R Sloveniji, odnosno DČ koje imaju visoke svote obiteljskih davanja te ih u skladu s postojećim odredbama Uredbi, isplaćuju u RH.

Stajališta DČ, EK i Predsjedništva EU:

Jednak pristup sustavu socijalne sigurnosti ekonomski neaktivnim osobama

Kodifikacija presude Europskog suda C-308/2004 (EK protiv UK)

Uvodno je PSV pojasnila da iako se odluka Europskog suda u konkretnom slučaju odnosi na nedoprinosna obiteljska davanja, iz obrazloženja odluke se ne može zaključiti da je bila namjera suda načelo prema kojem DČ ima pravo ograničiti pravo na obiteljska davanja ograničiti samo na obiteljska davanja.

Slično kao PSV, odluku Suda tumače i AT, DE, SE, NL, UK, FR i DK.

Suprotno, PL, IT, LV, HU, PT i SK smatraju da Uredba ne smije uvodi veće restrikcije načelu jednakog postupanja od one iz Odluke koja se kodificira.

Zanimljivo da neke DČ (PL, AT, NL), iako suprotstavljenih mišljenja, smatraju da je bolje uopće ne kodificirati odluku nego ju „krivo“ kodificirati. Odluka Suda je obvezujuća bez obzira da li se kodificira ili ne. S druge strane se UK i FI pitaju, kakva se poruka šalje ako se kodificira sudska praksa a jedna odluka namjerno izostavi.

EE PRES je identificiralo 4 mogućnosti, čini se da niti za jednu ne postoji većinska podrška: (1) kodificirati sve odluke, (2) ne kodificirati uopće, (3) kodificirati tako da se navedu sva nedoprinosa davanja i (4) kodificirati tako da se navedu samo nedoprinosa obiteljska davanja.

EK smatra da je politička odluka kodificirati odluke Suda ili ne, ali je pravno pitanje što točno uključiti i kako prenijeti odluku Suda u Uredbu.

Mjerodavno pravo za upućene radnike

Potpunost kao uvjet valjanosti dokumenata

Rasprava oko valjanosti obrasca koji nije potpuno popunjen je otvorila pitanje međusobnog povjerenja i iskrene suradnje (sincere cooperation) između institucija različitih DČ.

EK smatra da je potpuna popunjenost dokumenta uvjet njegove valjanosti i uvjet iz kojeg proizlazi presumpcija istinitosti podataka. Bez obzira, ponavlja da sumnja u valjanost dokumenta ili istinitost podataka ne mogu dati povoda jednostranoj akciji DČ primateljice.

PSV slično kao EK smatra da načelo međusobnog povjerenja stvara obveze za obje institucije: DČ-izdavateljica mora paziti na istinitost podataka i valjanost dokumenta a DČ-primateljica mora priznati dokumente koje je izdala druga DČ. Predlaže da se u uvodnoj izjavi doda odredba koja bi navedeno pojasnila.

PL i RO i dalje smatraju da praksa pokazuje niz slučajeva kada zbog nepotpunog dokumenta DČ-primateljica automatski određuje svoje pravo kao mjerodavno. Ističu dalje da se čl. 5. odnosi na sve dokumente koji se izdaju radi provedbe Uredbe 883/2004 a ne samo na obrazac A1 koji se navodi kao primjer. Upozoravaju na nesagledive posljedice ukoliko bi se isto pravilo primjenjivalo na EHIC.

NL, AT, DE, BE, FR smatraju da sva polja trebaju biti ispunjena.

SE, DK i SK se slažu da bi sva polja trebala biti ispunjena ali jednako smatraju da nisu sva polja presuda, te bi trebalo odrediti koja polja su obvezna.

EK smatra da će EESSI unaprijediti postupak razmjene podataka i suradnju među institucijama. Ukoliko obrazac A1 nije valjan, to ne znači automatski da za upućenog radnika nije mjerodavno pravo DČ-pošiljateljice, to samo znači da nestaje ta presumpcija te je mjerodavno pravo potrebno dokazati.

Obvezujuće priroda odluka Odbora za mirenje

PSV smatra da Odbor za mirenje, koji proizlazi iz Administrativne komisije, može davati mišljenja i u konkretnim slučajevima, ali time nije uskraćeno pravo na redovni pravni put prema nacionalnom pravu. Smatra da se postupak mirenja provodi dobrovoljno, te da stranke koje pristanu na taj postupak trebaju poštivati donesenu odluku.

FR, AT, BE, NL podržavaju jačanje uloge Odbora za mirenje, i obvezno poštivanje njegovih odluka. Smatraju da se postupak provodit temeljem međusobnog povjerenja i stranka koja na njega pristane treba poštivati odluku.

Suprotno, PL, RO, HU, EL smatraju da ovakvo rješenje dovodi do nekoliko problema. Prvenstveno, uloga Odbora za mirenje je davati pravna mišljenja a ne utvrđivati činjenice. Nadalje, obrasce izdaju provedbena tijela ali da bi se povuklo prema nacionalnim pravilima potrebna je odluka suda ili ministarstva. Nadalje, stranka i dalje ima pravo na redovni pravni put, te se dokida svrha „gentlenskog sporazuma“ kada je moguće pokrenuti sudski postupak koji ne mora uzeti u obzir niti postupak niti odluku Odbora za mirenje, a konačno može rezultirati drugačijom odlukom.

SE i **HR** detektiraju potencijalni problem s obzirom da nema mehanizma temeljem kojeg bi odluka Odbora za mirenje ili Administrativne komisije bila obvezujuće za provedbeno tijelo tako da ono mora povući dokument. Postavlja se pitanje izvršenja odluke te eventualne ovrhe.

Produženje razdoblja prethodnog osiguranja (prior affiliation) i između dva upućivanja (replacement ban)

Za produženje razdoblja su FR, SE, AT, DE, NL, DK, BE.

Protiv produljenja razdoblja su RO, **HR**, PL, ES, HU, LV.

RO je istaknula da ovo pitanje nije obuhvaćeno procjenom učinka i da ne postoje egzaktni podaci zašto bi produljenje razdoblja imalo pozitivan učinak.

Uvođenje kriterija „znatne aktivnosti“

EK je pojasnila da je predložila dodatni kriterij za određivanje mjerodavnog prava koji bi se u praksi odnosi samo na mali dio slučajeva upućenih radnika koji rade u više država članica a niti jedna od njih nije država prebivališta. Stoga je i dalje (1) temeljno pravilo lex loci laboris (u slučaju rada u 1 DČ), (2) kada više DČ aktivnosti onda je lex domicilii a (3) kada je više DČ aktivnosti a niti jedna od njih nije i DČ prebivališta, onda bi dodatni kriterij bio DČ u kojoj poslodavac ima značajnu aktivnost (substantial activity). Na taj način bi se suzbilo osnivanje letter-box aktivnosti.

Za uvođenje dodatnog kriterija su UK, AT, NL, DE, BE, SE.

Protiv uvođenja dodatnog kriterija su FI, PT, CZ, PL, LU, LV, HU, **HR**, RO.

Retroaktivni učinak povlačenja dokumenata

EE PRES je pojasnilo da se retroaktivnu učinak predlaže za (1) slučajeve prevare i (2) sve druge slučajeve.

NL smatra da bi dodatno trebalo skratiti rokove.

DK, SK, PL smatraju da je retroaktivni učinak potreban samo u slučajevima prevare.

Obiteljska davanja

DK, AT, DE, IE su zatražile da se indeksacija uvede za davanja za djecu kao pravedno rješenje s obzirom da se davanja odnose na djecu koja ne žive u DČ koja daje davanja. Navode da je zbog razlike u troškovima života nepravredno da se ista svota isplaćuje svima a posebno ističu da je EK takvu ponudu nudila EK u ožujku 2015. kada, dakle, nije bilo nemoguće uvesti indeksaciju.

Na zahtjev RO, PSV je dala mišljenje da li je uopće pravno moguće uvesti indeksaciju s obzirom da nije dio prijedloga koji je iznijela EK koja ima pravo zakonodavne inicijative. Prema mišljenju PSV, Vijeće i EP kao suzakonodavci ne bi smjeli ići izvan onoga što je predložila EK ili što je

suprotno namjeri prijedloga EK. EK može međutim u svakom trenutku dopuniti svoj prijedlog a to ne mora biti formalizirani proces, već je to dovoljno naznačiti tijekom rasprave.

U prijedlogu EK se ističe da (uvodna izjava 35a, čl. 68b) se obiteljska davanja odnose na novčana davanja čija je svrha zamjena odnosno nadoknada primanja roditelju u razdoblju dok se brine za dijete. Svrha je da se pravo promatra kao individualno pravo te se odnosi isključivo na pojedinca kojem pripada i ne može se prenijeti na člana obitelji (kao npr. naknada za vrijeme roditeljskog dopusta).

IE navodi da sva obiteljska davanja i davanja koja su po svom sadržaju namijenjena obitelji trebaju biti svedena u isti pravni režim.

SE pozdravlja odluku EK da se koordinira individualno pravo na roditeljsko davanje (roditeljska naknada). Smatra da se radi o davanju koje se još razvija i modernizira i potrebno je sagledati implikacije prekograničnih situacija. Stoga u svom prijedlogu predlaže da se dodaju odredbe o preklapanju (kada roditelji prema različitim mjerodavnim pravima dobivaju naknade za isto dijete) koja neće biti u suprotnosti sa slobodom kretanja osoba i radnika. Ističe da se roditeljsko davanje različito kvalificira u različitim DČ. Načelno su ju podržale CY, EL, IT.

LV je zanimao međuodnos sa drugim davanjima na nacionalnoj razini koja su usmjerena na obitelj.

EK je pojasnila da se naknade čija je svrha zamjena dohotka tijekom brige za dijete treba uvrstiti u Aneks XIII i na njih se primjenjuju anti-kumulacijska pravila i drugačija koordinacijska pravila. Ali postoji mogućnost da se koordiniraju po redovnim pravilima ako to DČ žele (čl. 68.b st. 2).

Članak 68b

Uvodno je EK navela da za koordinaciju ostaje jednake nadležne institucije. U čl. 68a se navode pravila prema kojima član obitelji može dobiti davanja, u čl. 68b se navodi iznimka od tog pravila. Uvjet je da se radi o novčanom davanju i da je navedeno u Aneksu XIII. Jednako tako se omogućuje DČ, ukoliko želi poticati roditelje na roditeljski dopust, da je moguća derogacija od pravila o zabrani preklapanja, tako da DČ omogućuje naknadu bez obzira što se naknada već dobiva u drugoj DČ.

Članak 68b stavak 1.

LU predlaže promjenu definicije tako da se roditeljske naknade isključe iz opsega Uredbe.

DE se slaže da roditeljska naknada zamjenjuje prihod, no što sa naknadama koje se isplaćuju nezaposlenim roditeljima i da li bi se i one podvele pod ovu pravnu osnovu. Slično razmišljaju PL, LV te pitaju tko odlučuje koje naknade će se navesti u aneksu XIII (DČ ili EK).

AT jednako smatra da je teško razlučiti koje naknade spadaju pod ovu definiciju s obzirom da postoji dio naknade koji zamjenjuje dohodak i flat-rate koji ne ovisi o prethodnom dohotku. EK je pojasnila da bi definicija uključivala sve novčane naknade koje zamjenjuju dohodak bez obzira da li su flat-rate ili varijabilne.

EK navodi da Sud EU široko tumači što spada u obiteljska davanja i da uključuju mnoga davanja osim naknada za vrijeme roditeljskog dopusta. Jasno da se ekonomski nekativnim osobama ne zamjenjuje prihod, te se te naknade koordiniraju po općim pravilima.

Prijedlog je da se svi aneksi ubuduće mijenjaju putem uredbe EK što bi omogućilo brze promjene i ažuriranja u EU pravo ali o tome će se raspravljati tijekom BG PRES sljedeće godine.

Članak 68b stavak 2.

SE je u skladu sa svojom notom objasnila da postoji visoki rizik preklapanja prava i želi jasno pravilo protiv preklapanja. Jednako tako smatra da DČ ne bi smjele same odlučivati koja davanja će koordinirati, koja neće.

AT se pita koja je svrha derogacije ako ju koriste samo neke DČ.

FI pak smatra da se radi o pozitivnoj derogaciji. Ali smatra da se roditeljske naknade ne trebaju smatrati obiteljskim davanjima.

EK je ponovila da se radi o koordinaciji a ne o harmonizaciji te da je derogacija iz st. 2 opcionalna (may clause). Ne želi ograničiti prava koja nisu individualna. Pojašnjava da Aneks XII sadrži prvi dio u kojem se navode obiteljska davanja koja zamjenjuju prihod a u drugom dijelu se navode ostala obiteljska davanja koja se koordiniraju po redovnim pravilima.

Davanja za dugotrajnu njegu

EK je podsjetila da je Europski sud davanja za dugotrajnu njegu proglasio dijelom davanja za vrijeme bolovanja iako Uredba 883/2004 davanja za dugotrajnu njegu ne navodi posebno s obzirom da u vrijeme usvajanja Uredbe odluka Suda još nije bila objavljena. U svom prijedlogu EK predlaže da se za dugotrajnu njegu napravi posebno poglavlje te da Administrativna komisija (AK) sastavi listu kriterija prema kojima bi se procjenjivalo koja davanja spadaju u dugotrajnu njegu. Svrha izmjene i izdvajanja u posebno poglavlje je jednostavnija provedba. Prema prijedlogu bi za novčana davanja bi se određivalo mjerodavno pravo dok bi za davanja u naturi bila nadležno pravo DČ prebivalište.

Gotovo sve DČ su se izjasnile protiv širenja opsega Uredbe, ali podupiru ideju oko uvođenja taksativne liste koja bi navodila koja davanja su uključena.

SE smatra da uopće nema potrebe za povećanom koordinacijom u ovom području te brine da bi to dovelo do koordinacije socijalne skrbi (welfare) jer je teško povući granicu između socijalne zaštite (social security) i socijalne pomoći (social assistance). Upućuje na ne samo na financijske nego i političke implikacije ovakve izmjene. Protivi se proširenju opsega Uredbe 883/2004 na socijalnu pomoć (social assistance) ili socijalne usluge (social services).

U potrebu posebnog poglavlja također sumnjaju FI, NL, CZ, DE, EL, MT, HU.

AT smatra da je predložena definicija (čl. 1. vb) prihvatljiva ali samo ako se pretpostavlja da se ne širi opseg Uredbe. LU i DE pak smatraju definiciju dobrom.

IE smatra da predložena definicija nije dovoljno jasna posebno jer su tipovi davanja u DČ različiti i međusobno neusporedivi. Ističe da su davanja za dugotrajnu njegu često namijenjena i usmjerena na osobe koje njegu pružaju (i tako im se zamjenjuje dohodak) a ne samo na osobe kojima njega treba. Nadalje upozorava da uključivanje davanja u naturi obuhvaća i socijalne usluge (npr. subvencije staračkih domova, subvencija obroka isl).

IT smatra da je potrebno izričito navesti da je socijalna skrb izvan opsega Uredbe.

FI, EL, HU predlaže zadržati status quo kako bi se izbjegao rizik širenja Uredbe na socijalne usluge i socijalnu skrb. Smatra da definicija nije potrebna.

NL podrazumijeva da medicinske usluge nisu obuhvaćene pojmom dugotrajne njege, iako je ponekad teško razgraničiti. U svakom slučaju smatra da bi lista trebala biti navedena u aneksu a ne da ju sastavlja AK. Također se slaže da nije potrebno novo poglavlje.

PL smatra da je potrebno posebno poglavlje i definicija kako proizlazi iz Fresco izvješća. Ali se slaže da opseg Uredbe ne treba širiti.

SK zanima što sve obuhvaća davanja u naturi u zdravstvu.

FR ističe da nije problem različita klasifikacija na nacionalnoj razini jer će se procjenjivati da li neko davanje sadržajno odgovara i da li je de facto davanje za dugotrajnu njegu. Smatra da izdvajanje u novo poglavlje ne znači automatski i širenje opsega Uredbe.

EK objašnjava da joj nije namjera povećati ili mijenjati opseg Uredbe. Sada je dugotrajna njega obuhvaćena davanjima za bolest (sickness benefits) ali je jasno navedeno da socijalna pomoć i medicinska pomoć nisu obuhvaćeni. Što se tiče razgraničenja socijalne zaštite i socijalne pomoći o tome postoji sudska praksa a ukratko bi se moglo reći da se socijalna zaštita osigurava bez obzira na osobne okolnosti pojedinca dok socijalna pomoć upravo ovisi o osobnim okolnostima pojedinca koje ju zahtijevaju odnosno opravdavaju. Također je EK predvidjela mogućnost da se neka davanja koordiniraju prema poglavljima koja se ne odnose na davanja za bolovanje ukoliko bi to općenito bilo povoljnije, ali se isto ne bi procjenjivalo na individualnoj osnovi.

Što se tiče liste davanja koja bi bila obuhvaćena, EK smatra da bi to trebao biti zadatak AK jer bi se lista tako brže i jednostavnije ažurirala.

Članak 1. vb

EK je podsjetila da je Fresco izradio nekoliko izvješća i dugotrajnoj njezi i definicija se temelji na njihovom radu, sudskoj praksi i UNCRPD. Željelo se obuhvatiti i novčana davanja i davanja u naturi.

IE i SE smatraju da je potrebno zajedničko razumijevanje što je sve obuhvaćeno Uredbom i koja sudska praksa je povezana.

NL, SE, IE i FR smatraju da je termin „considerable“ neprecizan i traži diskrecijsku procjenu. IE i AT smatraju da se jednako odnosi na „extended period of time“.

FI smatra da uopće ne treba definicija, a predloženo se temelji dijelom na sudskoj praksi iz 70-tih te je sve zastarjelo.

Članak 1. va – naknade u naturi

EK predlaže dodavanje definicije za davanja u naturi iako se ona uglavnom odnose na davanja vezana za bolovanje i zdravstvenu zaštitu.

AT smatra da je granica teško određiva i da se za dugotrajnu njegu ne mogu koristiti medicinski kriteriji. AT, DE, LU, IE predlažu da se ne mijenja definicija naknada u naturi.

Članak 11.

EK smatra da je predložena izmjena tehničke prirode. Navodi da ako se radi o trajnom davanju da je to dugotrajna njega a ako je vremenski ograničeno onda se radi o davanju iz zdravstva. Također je distinkcija ako se radi o ekonomski aktivnoj osobi (pa makar izvan tržišta rada dulje razdoblje) ili osobi koja definitivno i trajno neaktivna (umirovljenik, osoba s invaliditetom). Dugotrajna njega se uopće ne odnosi na ekonomski aktivne osobe.

IE smatra da bi trebalo ostaviti izbrisani dio.

IE, UK i DE smatraju da postoje slučajevi kada je teško razgraničiti kada se radi o njezi kroz dulje razdoblje ili liječenju kroz dulje razdoblje.

FI smatra objašnjenje EK neadekvatnim, smatra da se dugotrajna njega može davati i osobama koje su ekonomski aktivne jer imaju tip invaliditeta koji se kompenzira davanjima, ne samo neaktivnim osobama.

PL ističe kako EK uključuje i davanja osobama koje pružaju njegu a one najčešće uopće nisu ekonomski neaktivne.

Članak 32.

PL, DE zadovoljni prijedlogom.

LU treba dodatna objašnjenja.

Glava I (nova), članak 35a

Prema prijedlogu EK, AK bi sastavila listu davanja koja bi imala obilježja davanja za dugotrajnu njegu i koja bi se koordinirala.

Davanja koja se nalaze u drugim poglavljima a imaju obilježja davanja za dugotrajnu njegu bi se i dalje koordinirala prema pravilima iz drugih poglavlja ukoliko bi to bilo povoljnije.

AT, SE i DE se protive pravilima prema kojima bi se mijenjala nadležnost DČ. Upozoravaju na implikacije za EHIC. Smatraju da nije potrebno novo poglavlje nego veća vidljivost dugotrajne njege unutar sadašnjeg poglavlja o bolovanju.

UK i LU žele posebno poglavlje ali zadržati status quo u pogledu nadležnosti i mjerodavnog prava. Smatraju da je potrebno ovo poglavlje analizirati u kontekstu mutatis mutandis pravila.

Članak 35a stavak 3.

LT, UK smatraju da ima dosta nepoznanica, npr. da li derogacija mijenja ukupni pravni status primatelja njege s obzirom da bi dugotrajna njega obuhvaćala i davatelje njege.

AT smatra da odredba koja određuje da će se koristiti pravo povoljnije za korisnika treba biti općenitija i izbjeći procjenjivanje svakog pojedinog slučaja. U AT, npr. razina obiteljskih davanja za djecu s invaliditetom ovisi o stupnju i vrsti invaliditeta. EK smatra da je predloženo dovoljno općenito i ne traži individualnu procjenu.

IE također smatra da bi bilo bolje zadržati koordinacijska pravila kakva jesu, naime neka davanja su obuhvaćena poglavljem za obiteljska davanja iako sadržajno spadaju u dugotrajnu njegu.

Ni FI ne smatra da treba posebno poglavlje i pita što s umirovljenicima koji su primatelji dugotrajne njege.

IE, UK, MT, PL, LV smatraju bitnim istaknuti da kada se govori o pružateljima njege da se ne govori o profesionalcima već članovima obitelji koji imaju pravo na naknadu kao zamjenu za dohodak. Razlika je što se na tu naknadu ne plaćaju porezi i davanja kao na plaću. EK pak tvrdi da je bitna distinkcija da li se radi o ekonomski aktivnim ili neaktivnom osobama, a ne da li se radi o primatelju ili pružatelju njege. Nije sasvim razjašnjeno kako se kvalificira osoba koja je ekonomski aktivna (zaposlena) ali koja uzima dopust radi njege člana obitelji ili osoba koja ekonomski aktivna ali zbog bolesti ili invaliditeta duže (ali ne trajno) izbiva s tržišta rada i primatelj je njege.

Članak 35b

Radi se o ranijem čl. 34 kojem je promijenjeno mjesto.

Članak 35c

EK pojašnjava da kada u DČ ne postoji posebna institucija nadležna za administraciju dugotrajne njege, da je za koordinaciju i povrat sredstava nadležna institucija kao za davanja za vrijeme bolovanja. EK ne traži uspostavu novih struktura.

NL zanimaju praktične implikacije, da li bi se sve moglo provoditi temeljem postojećih i zajedničkih obrazaca ili računa. EK objašnjava da želi minimizirati utjecaj na postojeći sustav. Referira se na Odluku S5 koja obuhvaća i dugotrajnu njegu, a poslije usvajanja revizije Uredbe će se procijeniti da li je Odluka i dalje relevantna i primjenjiva ili ju treba mijenjati.

Uvodna izjava 24.

UK je zatražila mišljenje PSV o nomotehničkom aspektu uvodne izjave s obzirom da je ranije PSV navela da uvodne izjave objašnjavaju kontekst u vrijeme usvajanja zakonodavnog akta, stoga se ne bi trebale mijenjati nego eventualno nadopunjavati. PSV je potvrdila takvo mišljenje.

NL i LV žele da se u uvodnim izjavama jasno navede da se opseg Uredbe ne mijenja.

Sporna/otvorena pitanja za DČ, EK i Predsjedništvo EU:

Sva pitanja navedena u dokumentu 9524/17 su i dalje otvorena za raspravu tj . nije postignuta suglasnost DČ oko izričaja i obuhvata navedenih članaka.

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima:

Stav RH o svim pitanjima iz dokumenta 9524/17 iznesen je u okviru stajališta RH.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

Budući da je riječ o uredbi koja je neposredno primjenjiva za sada se ne vidi potreba izmjene postojećeg hrvatskog zakonodavstva.

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun:

Trenutačno nije moguće procijeniti utjecaj provedbe Uredbi na proračun Republike Hrvatske .

EUROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 13.12.2016.
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

{ SWD(2016) 460 final }

{ SWD(2016) 461 final }

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Pravo građana EU-a i njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište u bilo kojoj zemlji EU-a jedno od četiri temeljne slobode sadržane u ugovorima EU-a.

Slobodno kretanje osoba ne bi bilo moguće ako nisu zaštićena prava iz sustava socijalne sigurnosti koja uživaju mobilni građani EU-a i njihove obitelji.

Ta je inicijativa dio *paketa mjera za mobilnost radne snage* Europske komisije iz 2016. Cilj je inicijative nastaviti s procesom modernizacije zakonodavstva EU-a u području koordinacije socijalne sigurnosti kako je utvrđeno u uredbama (EZ) br. 883/2004¹ i 987/2009² (dalje u tekstu „Uredbe”) tako što će se nastaviti olakšavati ostvarivanje prava građana uz osiguravanje pravne jasnoće, pravedne raspodjele financijskog opterećenja među državama članicama te administrativne jednostavnosti i provedivosti pravila. Ostvarivanje moderniziranog sustava koordinacije socijalne sigurnosti koji je odgovor na socijalnu i gospodarsku stvarnost u državama članicama jedan je od glavnih pokretača inicijative.

Prijedlog je usmjeren na četiri područja koordinacije u kojima su potrebna unaprjeđenja: socijalna davanja za gospodarski neaktivne građane, davanja za dugotrajnu skrb, davanja za nezaposlenost i obiteljska davanja. Svaka država članica može slobodno utvrditi karakteristike svojega sustava socijalne sigurnosti, uključujući koja se davanja pružaju, uvjete za njihovo odobravanje, način izračuna davanja te koje doprinose treba plaćati. To se odnosi na sve aspekte sustava socijalne sigurnosti poput starosnih mirovina, davanja za nezaposlenost i obiteljskih davanja, pod uvjetom da se tim nacionalnim odredbama ispunjuju načela prava EU-a, a posebno kad je riječ o jednakom postupanju ili nediskriminaciji. U tom kontekstu države članice mogu pratiti razvoj situacije u pogledu isplata tih davanja, uključujući davanja osobama koje borave u drugim državama članicama. Administrativna komisija za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti ima važnu ulogu u razmjeni takvih informacija.

Prvo, revizijom se nastoji objasniti u kojim okolnostima države članice mogu ograničiti pristup socijalnim davanjima za gospodarski neaktivne mobilne građane EU-a. S obzirom na nedavnu sudsku praksu Suda Europske unije (dalje u tekstu „Sud”), to je potrebno zbog jasnoće, transparentnosti i pravne sigurnosti. Procjenjuje se da je broj gospodarski neaktivnih mobilnih građana 3,7 milijuna³. Gotovo 80 % njih stječu prava (prava boravka i/ili prava na davanja) na temelju gospodarski aktivnih članova obitelji s kojima borave te i dalje imaju pravo na jednako postupanje kao i članovi obitelji domaćih radnika. Neaktivni mobilni građanin EU-a koji je prethodno imao zakonito boravište ali koji više ne ispunjava uvjete Direktive 2004/38/EZ trebao bi se moći pozivati na načelo jednakog postupanja u pogledu doprinosnih davanja iz sustava socijalne sigurnosti sve dok država članica domaćin formalno ne okonča njegovo pravo boravka.

Drugo, revizijom se želi uspostaviti dosljedan sustav za koordinaciju davanja za dugotrajnu skrb (koje su trenutačno obuhvaćene poglavljem o bolesti) dodavanjem posebnog poglavlja o njihovoj koordinaciji u Uredbu (EZ) br. 883/2004, utvrđivanjem definicije i navođenjem popisa tih davanja. Procjenjuje se da ukupno otprilike 80 000 mobilnih građana ima pravo na

1 Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, SL L 166, 30.4.2004., str. 1., ispravak SL L 200, 7.6.2004.

2 Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, SL L 284, 30.10.2009.

3 Istraživanje o radnoj snazi, 2014.

davanja za dugotrajnu skrb, u ukupnom iznosu od 793 milijuna EUR (0,4 % ukupnih rashoda EU-a za davanja za dugotrajnu skrb).

Revizijom se nadalje predlažu novi mehanizmi za koordinaciju davanja za nezaposlenost u prekograničnim slučajevima. Odnose se na zbrajanje razdoblja osiguranja kako bi se ostvarilo ili zadržalo pravo na davanja za nezaposlenost, izvoz davanja za nezaposlenost i određivanje države članice odgovorne za plaćanje davanja za nezaposlenost pograničnim radnicima i ostalim prekograničnim radnicima. Zabilježeno je otprilike 25 000 slučajeva zbrajanja razdoblja osiguranja (prema izvješćima iz 23 države članice)⁴ i gotovo 27 300 osoba unutar EU-a koje izvoze svoje naknade za nezaposlenost u drugu državu članicu⁵ te se procjenjuje da ima 91 700 nezaposlenih prekograničnih radnika godišnje, od čega su 53 500 pogranični radnici⁶.

Četvrto, prijedlog sadržava nove odredbe za koordinaciju obiteljskih davanja koje bi trebale zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece. Takva davanja imaju 22 države članice.⁷

Nadalje, prijedlogom se pojašnjavaju kolizijska pravila u pogledu primjenjivog zakonodavstva i odnosi između Uredbi i Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (dalje u tekstu „Direktiva 96/71/EZ”)⁸. Prijedlogom se jačaju administrativna pravila o koordinaciji socijalne sigurnosti u pogledu razmjene informacija i provjere statusa socijalnog osiguranja takvih radnika kako bi se spriječile moguće nepoštene prakse ili zloporabe. Komisiji se u skladu s člankom 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu „UFEU”) ovim prijedlogom dodjeljuju i nove provedbene ovlasti da dodatno utvrdi jedinstven pristup izdavanju, provjeri i stavljanju izvan snage prenosivog dokumenta A1 (potvrda o zakonodavstvu o socijalnoj sigurnosti koje se primjenjuje na nositelja).

Osim toga, prijedlog uključuje određeni broj tehničkih izmjena. One se odnose na određivanje prioriteta kod izvedenih prava na davanja za slučaj bolesti, nadoknadu troškova liječničkih pregleda, izračun prosječnih godišnjih troškova u području davanja za slučaj bolesti te uvođenje mjera za lakše utvrđivanje prijave ili pogreške u primjeni Uredbi, uključujući uvođenje dopuštenog razloga za povremenu razmjenu osobnih podataka među državama članicama. Uz to, revidirani su postupci za povrat neopravdano isplaćenih davanja iz sustava socijalne sigurnosti kako bi ih se uskladilo s istovjetnim postupcima u Direktivi 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere. Cilj je osobito osigurati jedinstven instrument za mjere provedbe kao i standardne postupke traženja uzajamne pomoći i obavješćivanja o instrumentima i odlukama koje se odnose na određeno potraživanje.⁹

Prijedlogom je obuhvaćen i niz periodičnih tehničkih ažuriranja kako bi se pratile promjene u nacionalnom zakonodavstvu koje utječu na primjenu pravila EU-a.

4 Pacolet J. and De Wispelaere F., Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers (Network Statistics FMSSFE: 2015.) Tablica 1. (prilog XII. Izvješću o procjeni učinka).

5 Pacolet, J. and De Wispelaere, F., Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire, Network Statistics FMSSFE, Europska komisija, srpanj 2014.

6 Ta se procjena temelji na Godišnjem izvješću o mobilnosti radne snage za 2015., Europska komisija (2015.) jer nema dostupnih podataka o broju pograničnih radnika u smislu pravne definicije iz Uredbe (EZ) br. 883/2004.

7 De Coninck J.: Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits, FreSso - Free movement of workers and Social security coordination, Europska komisija, 2015. str. 9. (prilog XXV. Izvješću o procjeni učinka).

8 SL L 018, 21.1.1997., str. 1.

9 SL L 84, 31.3.2010., str. 1.

Konačno, prijedlogom se Komisiji dodjeljuju nove ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi se olakšao i ubrzao zakonodavni postupak za izmjenu priloga Uredbi (EZ) br. 883/2004 koji se odnose na pojedine zemlje.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području**

Ova inicijativa dopunjuje druge inicijative utvrđene u političkim smjernicama: Novi početak za Europu¹⁰ u vezi s Prioritetom 4: bolje povezano i pravednije unutarnje tržište s jačim industrijskim temeljima i osobito planirana strategija unutarnjeg tržišta¹¹. Uz mobilnost radne snage lakše će se postići učinkovitija raspodjela resursa među sektorima i unutar njih te smanjiti nezaposlenost i neusklađenosti između postojećih i potrebnih vještina.

Uz to, inicijativom se dopunjuje Prioritet 1 političkih smjernica stvaranjem regulatornog okruženja i klime poticajne za poduzetništvo i zapošljavanje te osigurava da Uredbe budu u skladu s obvezama koje je Komisija preuzela u pogledu poboljšanja regulative¹².

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 48. UFEU-a.

- **Supsidijarnost**

Načelo supsidijarnosti primjenjuje se s obzirom na to da prijedlog ne potpada pod isključivu nadležnost EU-a.

Ciljeve prijedloga ne mogu dostatno ostvariti države članice na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini već se oni mogu bolje ostvariti na razini Unije, a razlozi su navedeni u nastavku.

Koordinacija socijalne sigurnosti odnosi se na prekogranične situacije u kojima države članice ne mogu same djelovati. Mjere koordinacije na razini EU-a propisane su člankom 48. UFEU-a i potrebne su za ostvarivanje prava na slobodno kretanje. Bez takve koordinacije slobodno bi kretanje moglo biti otežano: ljudi bi se teže odlučili preseliti ako bi to značilo gubitak prava iz sustava socijalne sigurnosti stečenih u drugoj državi članici.

Zakonodavstvo EU-a usmjereno na koordinaciju zamjenjuje brojne postojeće bilateralne sporazume. Stvaranjem okvira EU-a u tom području osiguravaju se ujednačeno tumačenje i zaštita prava mobilnih građana EU-a i članova njihovih obitelji što države članice nisu mogle ostvariti samostalno na nacionalnoj razini.

Time se državama članicama pojednostavnjuje koordinacija socijalne sigurnosti, a ujedno se osigurava jednako postupanje prema građanima EU-a koji su osigurani u skladu s nacionalnim zakonodavstvom o socijalnoj sigurnosti.

Prijedlogom se ažuriraju postojeća pravila o koordinaciji i uvode promjene koje su postale potrebne zbog promjena u društvenoj stvarnosti te koje odražavaju promjene provedene u nacionalnim zakonodavstvima.

Prijedlog je stoga u skladu s načelom supsidijarnosti.

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_hr

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_hr

12 http://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/better-regulation-why-and-how_hr

- **Proporcionalnost**

Prijedlog o izmjeni uredbe ne prelazi ono što je potrebno za učinkovitu koordinaciju socijalne sigurnosti: njime se ne proširuje glavno ili osobno područje primjene postojećih Uredbi, a djelovanje mu je usmjereno na četiri prethodno navedena područja. Države članice i dalje su odgovorne za organizaciju i financiranje svojih sustava socijalne sigurnosti.

Prijedlogom će se državama članicama olakšati koordinacija sustava socijalne sigurnosti s ciljem zaštite osoba koje se sele unutar EU-a, a odredbe su usklađene s potrebama država članica koje se mijenjaju.

Stoga je prijedlog u skladu s načelom proporcionalnosti.

- **Odabir instrumenta**

Predloženi je instrument uredba. Drugim sredstvima, primjerice komunikacijom ili drugim pravno neobvezujućim instrumentima, ne bi se postigla potrebna pravna sigurnost i jasnoća.

3. **REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA**

- **Ex post evaluacija/provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Komisija je ocijenila opseg u kojem postojeći pravni okvir još uvijek osigurava učinkovitu koordinaciju. Ta analiza dopunjuje obvezu formalne revizije Uredbi prema kojoj Administrativna komisija za koordinaciju socijalne sigurnosti (dalje u tekstu „Administrativna komisija”)¹³ i Europska komisija trebaju preispitati i procijeniti provedbu i učinkovitost određenih odredbi u Uredbama¹⁴. Ujedno je u skladu s obvezama koje je Komisija preuzela da će procijeniti potrebu za revizijom načela koordinacije davanja za nezaposlenost¹⁵.

- **Savjetovanja s dionicima**

Savjetovanja s dionicima održana su u nekoliko navrata.

1. S državama članicama savjetovanja su se održavala u okviru Administrativne komisije.
2. Do mišljenja nacionalnih uprava došlo se s pomoću posebne *online* ankete o koordinaciji davanja za dugotrajnu skrb, izvozu davanja za nezaposlenost i koordinaciji davanja za nezaposlenost za pogranične radnike.
3. Savjetovanje sa socijalnim partnerima o koordinaciji davanja za dugotrajnu skrb i davanja za nezaposlenost za pogranične radnike te o izvozu davanja za nezaposlenost provedeno je u okviru Savjetodavnog odbora za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti, a savjetovanje o obiteljskim davanjima, davanjima za dugotrajnu skrb i davanjima za nezaposlenost provedeno je na posebnom sastanku.
4. Savjetovanje s nevladinim organizacijama o koordinaciji obiteljskih davanja, davanja za dugotrajnu skrb i davanja za nezaposlenost provedeno je na posebnoj radionici.

13 Administrativnu komisiju čine predstavnici država članica. Norveška, Island, Lihtenštajn i Švicarska sudjeluju kao promatrači. Administrativna komisija odgovorna je za administrativna pitanja, za tumačenja koja proizlaze iz odredbi uredbi o koordinaciji socijalne sigurnosti i za promicanje i razvoj suradnje među državama članicama EU-a. Na njezinim sastancima sudjeluje i Europska komisija, koja joj obavlja poslove tajništva.

14 Vidjeti u Uredbi (EZ) br. 883/2004 članak 87. stavak 10.b i članak 87.a stavak 2. te u Uredbi (EZ) br. 987/2009 članak 86. stavci 1., 2. i 3.

15 Vijeće je u prosincu 2011. donijelo odluku da će preispitati učinak dodavanja nove odredbe o davanjima za nezaposlenost za samozaposlene pogranične radnike u roku od dvije godine nakon njezine primjene. Na tom je sastanku Komisija na zahtjev većine država članica dala izjavu da bi to preispitivanje bilo prigoda da se otvori šira diskusija o postojećim odredbama o koordinaciji u području davanja za nezaposlenost i procijeni potreba za revizijom načela koordinacije.

5. U prosincu 2012. pokrenute su dvije *online* ankete o koordinaciji davanja za dugotrajnu skrb, izvozu davanja za nezaposlenost i koordinaciji davanja za nezaposlenost za pogranične radnike, a u srpnju 2015. o koordinaciji davanja za nezaposlenost i obiteljskih davanja.

U pogledu pristupa gospodarski neaktivnih mobilnih građana EU-a socijalnim davanjima mišljenja država članica bila su podijeljena. Više njih podržalo je *status quo* kao prvi ili drugi izbor; ostali su kao prvi ili drugi izbor naznačili izmjene odredbi o jednakom postupanju Uredbe iako nije bilo općega konsenzusa o potrebnim promjenama. Manji je broj država članica pokazao interes za administrativne smjernice.

U pogledu koordinacije davanja za dugotrajnu skrb većina država članica podupire uvođenje posebne definicije i/ili posebnog poglavlja i/ili popisa davanja, a ostale žele zadržati *status quo*. U javnom savjetovanju 2012. pokazala su se raznolika mišljenja kad je riječ o državi članici nadležnoj za plaćanje davanja za dugotrajnu skrb.

U pogledu davanja za nezaposlenost:

Kad je riječ o zbiranjju davanja za nezaposlenost države članice imale su različite stavove. Neznatna većina njih smatrala je da treba zadržati *status quo*, a ostali su dali prednost zbiraanju tek nakon jednog ili tri mjeseca rada. Čini se da su socijalni partneri podržali *status quo*. Tijekom javnog savjetovanja 2015. jedna trećina ispitanika smatrala je da postojeća pravila treba promijeniti.

U pogledu izvoza davanja za nezaposlenost države članice imale su različita mišljenja: neke podržavaju postojeće odredbe, a druge podržavaju pravo izvoza za najmanje 6 mjeseci. Udruge poslodavaca podržavaju postojeće odredbe, a sindikati i nevladine organizacije podržavaju pravo izvoza za najmanje 6 mjeseci. U javnom savjetovanju 2012. većina ispitanika dala je prednost produljenju trajanja izvoza naknade za nezaposlenost.

Konačno, u pogledu koordinacije davanja za nezaposlenost za pogranične radnike i ostale prekogranične radnike države članice su podijeljene: polovina želi zadržati *status quo*, a druga polovina daje prednost tome da se davanja za nezaposlenost svim radnicima isplaćuju iz države posljednje djelatnosti. I tijekom javnog savjetovanja 2012. pojedinci i različiti dionici iskazali su niz različitih mišljenja o toj temi.

U pogledu izvoza obiteljskih davanja znatna manjina delegacija država članica dala je prednost drugačijoj koordinaciji davanja koje bi trebale zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece. Većina nevladinih organizacija podržala je *status quo*. Tijekom javnog savjetovanja 2015. jedna četvrtina ispitanika smatrala je da postojeća pravila treba promijeniti.

S obzirom na širinu različitih stavova u odgovorima Komisija je dobila sveobuhvatan pregled kako funkcionira trenutačna koordinacija sustava socijalne sigurnosti, koji su uočeni problemi i moguća rješenja te kolika je razina potpore za ta rješenja. Rezultati javnog savjetovanja dostupni su na portalu *Vaš glas u Europi*¹⁶. Detaljne informacije o stavovima dionika mogu se pronaći u izvješću o procjeni učinka.

• **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

U pripremi ovog prijedloga provelo se detaljno savjetovanje sa stručnjacima unutar Komisije kao i s vanjskim stručnjacima. Uzeli su se u obzir studije i izvješća pravnih stručnjaka mreže trESS¹⁷, mreže pravnih stručnjaka za mobilnost unutar EU-a (FreSsco), mreže statističkih

¹⁶ http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_hr.htm

¹⁷ trESS Think Tank Report 2010, Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination; the trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects; the 2012 Analytical Study on the Legal

stručnjaka za mobilnost unutar EU-a, pomoćna studija procjene učinka koju je provelo društvo Deloitte Consulting, dodatna analiza Instituta za istraživanje rada i društva sveučilišta KU Leuven (HIVA) i konzorcija ustanova Fondazione Giacomo Brodolini, COWI i Instituta za istraživanje zapošljavanja u Warwicku. Detaljan pregled savjetovanja sa stručnjacima može se pronaći u izvješću o procjeni učinka. Pri izradi prijedloga u obzir se uzeo i rad *ad hoc* skupine koju čine nacionalni stručnjaci iz nacionalnih tijela država članica. Ta je skupina osnovana u okviru Administrativne komisije i izradila je niz preporuka o pravilima za određivanje primjenjivog zakonodavstva, osobito u odnosu na upućene radnike i osobe koje rade u dvije države članice ili više njih.

• Procjena učinka

U skladu s politikom bolje regulative Komisija je provela procjenu učinka potencijalnih opcija politike tj. procijenila je njihovu gospodarsku, socijalnu, regulatornu i opću učinkovitost te dosljednost u odnosu na šire ciljeve EU-a¹⁸. U tu je svrhu upravljačka skupina organizirala strukturirani dijalog sa službama Komisije¹⁹.

Pravila koordinacije izravno su upućena državama članicama i njihovim ustanovama socijalne sigurnosti. Ovaj prijedlog ne utječe izravno na mala i srednja poduzeća (MSP). Ne predviđa se nikakav pozitivan ni negativan utjecaj na okoliš.

U pogledu digitalnih učinaka, prijedlog je potpuno spreman za internet. Elektronička razmjena podataka među nacionalnim tijelima u području koordinacije socijalne sigurnosti provodit će se u okviru projekta elektroničke razmjene podataka o socijalnoj sigurnosti (EESSI) (potpuna provedba previđena je do sredine 2019.).

U pogledu pristupa gospodarski neaktivnih mobilnih građana EU-a socijalnim davanjima najpoželjnijom opcijom izmijenile bi se postojeće odredbe o jednakom postupanju iz Uredbe (EZ) br. 883/2004 pozivanjem na ograničenja u Direktivi 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (dalje u tekstu „Direktiva 2004/38/EZ”)²⁰ i uključivanjem sudske prakse Suda Europske unije. Toj se opciji daje prednost pred drugim zakonodavnim mogućnostima (kako bi se omogućilo takvo odstupanje u odnosu na posebna nedoprinosna novčana davanja iz članka 70. Uredbe (EZ) br. 883/2004; ili uklanjanje iz te Uredbe posebnih nedoprinosnih novčanih davanja kojima se osigurava prihod za osnovne životne troškove i od nezakonodavnih mogućnosti (komunikacija kojom se razjašnjavaju pravila). Prijedlogom se kodificira sadašnje stanje prava EU-a kako ga tumači Sud i stoga će imati minimalan gospodarski učinak ili učinak na socijalna prava u usporedbi s početnim vrijednostima, međutim mogli bi se smanjiti regulatorni troškovi razjašnjavanjem sadašnjeg stanja prava EU-a.

Prijedlogom se utvrđuje usklađen sustav davanja za dugotrajnu skrb dodavanjem posebnog poglavlja o koordinaciji tih davanja koje je usklađeno s postojećim odredbama o davanjima za slučaj bolesti i koje sadržava definiciju davanja za dugotrajnu skrb te se utvrđuje popis

impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits and the trESS Think Tank Report 2012 on Coordination of unemployment benefits (sva izvješća dostupna su na www.tress-network.org).

18 SWD (2016) 460

19 Sudjelovale su sljedeće službe: GU CNECT; GU ECFIN; GU ENER; GU ESTAT; GU FISMA; GU Grow; GU

HOME; GU JUST; Pravna služba;

GU MOVE; GU NEAR; GU REGIO; GU RTD; GU SANTE, Opće tajništvo; GU TAXUD, GU Trade.

20 SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

nacionalnih davanja. Ta je opcija bila poželjnija od drugih prema kojima bi država članica boravišta isplaćivala sva davanja za dugotrajnu skrb, a troškove bi nadoknađivala nadležna država članica (uz poseban dodatak nadležne države članice ili bez njega). Najpoželjnija opcija put je prema izričitoj pravnoj osnovi uz koju se može osigurati transparentnost i stabilnost sustava primjenom postojećih pravila. Građani i ustanove imat će koristi od pojašnjenja, a socijalna zaštita će se povećati. Najpoželjnija opcija neće uključivati znatne gospodarske učinke ili visoke troškove provedbe u usporedbi s početnim vrijednostima.

U pogledu koordinacije davanja za nezaposlenost:

Prema najpoželjnijoj opciji u području zbrajanja davanja za nezaposlenost zahtijeva se minimalno razdoblje od tri mjeseca osiguranja u državi članici posljednjeg zaposlenja prije nego se ostvari pravo na zbrajanje proteklih razdoblja osiguranja (pritom se od države članice prethodnog zaposlenja zahtijeva da osigura davanja kad taj uvjet nije ispunjen). Ta je opcija poželjnija od drugih prema kojima bi se zbrajanje dopustilo nakon samo jednog dana ili jednog mjeseca osiguranja ili bi se omogućilo da se nakon jednog ili tri mjeseca zaposlenja u nadležnoj državi članici uzmu u obzir prihodi primljeni u državi članici prethodnog zaposlenja kao temelj za izračun davanja za nezaposlenost. Procjenjuje se da će se najpoželjnijom opcijom osigurati jača poveznica među ustanovama nadležnima za isplaćivanje davanja za nezaposlenost i ostvariti moguća ušteda od 41 milijuna EUR, iako s različitom raspodjelom troškova među državama članicama. Ne bi bilo značajnog utjecaja na regulatorne troškove.

U pogledu izvoza davanja za nezaposlenost najpoželjnija je opcija da se minimalno razdoblje za izvoz davanja za nezaposlenost produlji s tri mjeseca na šest mjeseci uz mogućnost da se davanje izvozi tijekom cijelog razdoblja prava. Ta će se opcija kombinirati s osnaženim mehanizmom suradnje kako bi se tražiteljima zaposlenja pružila potpora u traženju posla i na taj način povećala vjerojatnost ponovnog uključivanja na tržište rada. To se smatralo boljim od alternative prema kojoj bi se osiguralo pravo izvoza davanja za nezaposlenost tijekom cijelog razdoblja prava. Najpoželjnija opcija neće imati znatan gospodarski učinak ili visoke troškove provedbe u usporedbi s početnom vrijednosti jer je nadležna država članica obavezna izvoziti samo ona davanja na koja već postoji pravo.

U pogledu koordinacije davanja za nezaposlenost za pogranične radnike i ostale prekogranične radnike, prema najpoželjnijoj opciji država članica posljednjeg zaposlenja bit će odgovorna za plaćanje davanja za nezaposlenost kada je pogranični radnik u njoj radio najmanje 12 mjeseci, a u ostalim slučajevima tu odgovornost ima država članica boravišta. Kao posljedica toga ukida se trenutačni postupak nadoknade troškova. Ta se opcija smatrala boljom od razmatranih alternativa: prema jednoj bi pogranični radnici mogli birati gdje će tražiti davanja za nezaposlenost, a prema drugoj bi država članica posljednjeg zaposlenja bila odgovorna za plaćanje naknade za nezaposlenost u svim slučajevima. Procjenjuje se da se gospodarski trošak te opcije povećava s 416 milijuna EUR na 442 milijuna EUR, ali se regulatorni trošak smanjuje s 9,9 milijuna EUR na 3,7 milijuna EUR.

U pogledu koordinacije doplatka za odgoj djece koji bi roditeljima trebao zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece najpoželjnija je opcija bila izmjena postojećih odredbi o koordinaciji tako da se doplatka za odgoj djece smatra pojedinačnim i osobnim pravom te fakultativno pravo da država članica koja ima sekundarnu nadležnost može u cijelosti isplaćivati taj doplatka. Na taj će se način državama članicama koje aktivno potiču podjelu roditeljskih odgovornosti omogućiti uklanjanje potencijalno destimulirajućih financijskih mjera za roditelje koji oba koriste pravo na roditeljski dopust tijekom istog razdoblja. Ta se opcija smatrala boljom od razmatranih alternativa prema kojima bi država članica koja ima sekundarnu nadležnost bila obvezna odstupiti od pravila koja se preklapaju bilo u pogledu

svih doplataka za odgoj djece ili samo doplataka za odgoj djece povezanih s plaćama. Maksimalni gospodarski učinak najpoželjnije opcije bilo bi povećanje ekonomskih troškova za državu članicu koja ima sekundarnu nadležnost u rasponu od 58 do 84 % iako bi u praksi to povećanje vjerojatno bilo manje jer neće sve države članice odabrati primjenu odstupanja. Očekuje se da će učinak promjena u području pojedinačnih i osobnih prava na socijalna prava biti minimalan zbog niskih razina usklađenosti sa zahtjevom da se izvedena prava priznaju u doplatku za odgoj djece.

Prijedlogu je priloženo izvješće o procjeni učinka (SWD (2016) 460) koje je pregledao Odbor za nadzor regulative i izdao pozitivno mišljenje 21. siječnja 2016. Sve preporuke Odbora za nadzor regulative uzete su u obzir u završnom izvješću o procjeni učinka.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlogom se ne utječe na proračun EU-a. Mogući učinci na nacionalne proračune navedeni su u prethodnom tekstu.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Pet godina nakon datuma primjene izmijenjenih Uredbi, a potom najmanje svakih pet godina, Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o evaluaciji primjene novog instrumenta u skladu sa Smjernicama za bolju regulativu.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

U ovom se odjeljku detaljnije objašnjavaju posebne odredbe prijedloga za Uredbu br. 883/2004 (dalje u tekstu „osnovna Uredba”) i Uredbu (EZ) br. 987/2009 (dalje u tekstu „provedbena Uredba”).

Članak 1.

Članak 1. odnosi se na izmjene osnovne Uredbe.

1. Uvodna izjava 2. mijenja se tako da upućuje na pravo slobodnog kretanja za sve građane EU-a u skladu s pravom EU-a.
2. Uvodna izjava 5. mijenja se tako da upućuje na ograničenja u pogledu pristupa socijalnim davanjima za gospodarski neaktivne mobilne građane EU-a prema Direktivi 2004/38/EZ.
3. Umeće se uvodna izjava 5.a kojom se objašnjava da je primjena Direktive 2004/38/EZ na Uredbe utemeljena na sudskoj praksi Suda u predmetima C-140/12, *Brey*, EU:C:2013:565, C-333/13, *Dano*, EU:C:2014:2358 i C-308/14 *Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine*, EU:C:2016:436.
4. Umeće se uvodna izjava 5.b kojom se objašnjava da pri procjeni ispunjenja zahtjeva da osoba ima sveobuhvatno zdravstveno osiguranje kako je propisano Direktivom 2004/38/EZ države članice trebaju osigurati da je neaktivnim mobilnim građanima EU-a moguće ispuniti taj zahtjev.
5. Umeće se uvodna izjava 5.c kojom se objašnjava da ograničenja prava na jednako postupanje za gospodarski neaktivne mobilne građane EU-a prema Direktivi 2004/38/EZ ne nadvladavaju temeljna prava tih osoba priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

6. Uvodna izjava 24. mijenja se tako da upućuje na novo poglavlje o davanjima za dugotrajnu skrb.
7. Umeće se uvodna izjava 35.a kojom se objašnjava da su obiteljske naknade koje bi trebale zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece posebna kategorija obiteljskih davanja i tretiraju se kao pojedinačno i osobno pravo pod uvjetom da je dotično davanje navedeno u dijelu I. Priloga XIII. osnovne Uredbe. To znači da nadležna država članica nije obvezna članovima obitelji osigurane osobe odobriti izvedena prava u pogledu takvog davanja. Države članice koje imaju sekundarnu nadležnost mogu odlučiti ne primjenjivati postojeća pravila za sprječavanje preklapanja utvrđena u članku 68. stavku 2. osnovne Uredbe i nositelju prava dodijeliti takva davanja u punom iznosu. Ako se država članica odluči na odstupanje, to treba biti navedeno u dijelu II. Priloga XIII., a odstupanje se mora dosljedno primjenjivati na sve predmetne osobe koje bi imale to pravo.
8. Uvodna izjava 39.a odnosi se na relevantne instrumente EU-a za zaštitu podataka.
9. Umeće se uvodna izjava 46. kojom se upućuje na delegirane ovlasti dodijeljene Komisiji za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a o izmjeni svih priloga osnovnoj i provedbenoj Uredbi. U tim su prilogima podaci za pojedine zemlje u kojima se očituju razlike među nacionalnim sustavima država članica.
10. Umeće se uvodna izjava 47. kako bi se naglasilo da se u osnovnoj Uredbi poštuju temeljna prava i načela zacrtana u Povelji Europske unije o temeljnim pravima te se Uredba mora provoditi u skladu s tim pravima i načelima.
11. Umeće se uvodna izjava 48. kojom se objašnjava da ništa u osnovnoj Uredbi ne ograničava neovisna prava i obveze priznate Europskom konvencijom o ljudskim pravima.
12. Članak 1. mijenja se kako bi se u obzir uzelo predloženo novo poglavlje 1.a o davanjima za dugotrajnu skrb. To uključuje definiciju davanja za dugotrajnu skrb u točki (d) kojom se određuju sastavni dijelovi takvih davanja. U toj se definiciji uzela u obzir analiza mreže trESS²¹ i sudska praksa Suda²² te je u skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom.
13. Članak 3. stavak 1. mijenja se tako da se davanja za dugotrajnu skrb dodaju kao posebna grana socijalne sigurnosti.
14. U pogledu pristupa gospodarski neaktivnih mobilnih građana EU-a davanjima iz sustava socijalne sigurnosti člankom 4. predviđa se da načelo jednakog postupanja može podlijevati zahtjevu za zakonito boravište kako je propisano Direktivom 2004/38/EZ. Za potrebe ove odredbe, uz iznimku pristupa socijalnoj pomoći u smislu Direktive 2004/38/EZ, gospodarski neaktivan mobilni građanin EU-a ne uključuje mobilnog tražitelja zaposlenja koji u skladu s člankom 45. UFEU-a²³ uživa pravo boravka u državi članici domaćinu dok ondje traži zaposlenje.
15. Članak 11. mijenja se u stavku 2. tako da odražava novu definiciju davanja za dugotrajnu skrb. Ažuriran je i stavak 5. kako bi se definicija „domaće baze” uskladila s novom definicijom iz točke 14. poddijela FTL Priloga III. Uredbe Komisije (EU)

21 trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Predmet C-160/96 Molenaar EU:C:1998:84, predmet C-215/99, Jauch EU:C:2001:139; predmeti C-502/01 i C-31/02 Gaumain-Cerri i Barth EU:C:2004:413.

23 Predmet C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. Vidjeti i predmet C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597 točka 57.

br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014.²⁴

16. Članak 12. mijenja se kako bi se pojasnilo da izraz „upućeni radnik” ima značenje određeno u Direktivi 96/71/EZ. Međutim, tim se pojašnjenjem ne mijenja osobno područje primjene tog članka, već se samo usklađuju pojmovi korišteni u tim pravnim tekstovima. Izmjenama se osigurava i to da postojeća zabrana zamjene iz članka 12. stavka 1. obuhvaća i samozaposlene osobe.
17. Umeće se članak 13. stavak 4.a kojim se propisuje jasno kolizijsko pravilo kada osoba prima davanja za nezaposlenost iz jedne države članice u isto vrijeme dok je zaposlena u drugoj državi članici. Time se osigurava zakonska osnova za načela Preporuke U1 Administrativne komisije²⁵.
18. Članak 32. mijenja se kako bi se utvrdila jasna pravila prednosti za izvedena prava člana obitelji u slučajevima kad postoji preklapanje prava na davanja za slučaj bolesti u naravi prema zakonodavstvu više od jedne države članice.
19. Briše se članak 34. s obzirom na to da se dodaje novo poglavlje 1.a o davanjima za dugotrajnu skrb.
20. Umeće se poglavlje 1.a kojim se dodaje posebno poglavlje za koordinaciju davanja za dugotrajnu skrb.
Člankom 35.a utvrđuju se opće odredbe za koordinaciju davanja za dugotrajnu skrb koje su usklađene s pravilima o davanjima za slučaj bolesti.
Stavak 1. poziva se na primjenjive odredbe glave III. poglavlja 1. osnovne Uredbe.
U stavku 2. navodi se obveza Administrativne komisije da popiše sva davanja za dugotrajnu skrb koja postoje prema nacionalnim zakonodavstvima.
Stavkom 3. predviđa se odstupanje od koordinacije novčanih davanja za dugotrajnu skrb prema novom poglavlju tako što je državama članicama dopušteno da koordiniraju davanja prema ostalim poglavljima glave III. osnovne Uredbe. U Prilogu XII. navode se ta davanja.
Postojeća pravila za sprječavanje preklapanja u području davanja za dugotrajnu skrb iz sadašnjeg članka 34. ugrađena su u novi članak 35.b uz iznimku stavka 2. koji je uključen u novi članak 35.a stavak 2.
Člankom 35.c utvrđuju se pravila za nadoknadu davanja za dugotrajnu skrb među ustanovama. Stavkom 1. primjenjuje se članak 35. na davanja za dugotrajnu skrb. Stavkom 2. propisana je pomoćna nadležnost za nadoknadu troškova među ustanovama socijalne sigurnosti kad nema posebnih propisa o davanjima za dugotrajnu skrb u naravi. Time se prati logika članka 40. stavka 2. u pogledu davanja za slučaj ozljeda na radu ili profesionalnih bolesti.
21. Članak 50. stavak 2. mijenja se kako bi se uklonilo suvišno upućivanje na članak 52. stavak 1. točku (a) s obzirom na to da se razdoblja osiguranja navršena u drugim državama članicama ne uzimaju u obzir prilikom određivanja samostalnog davanja prema članku 52. stavku 1. točki (a).

²⁴ SL L 28, 31.1.2014., str. 17.

²⁵ Preporuka br. U1 od 12. lipnja 2009. o zakonodavstvu koje se primjenjuje na nezaposlene osobe koje obavljaju profesionalnu ili trgovinsku djelatnost u nepunom radnom vremenu u državi članici koja nije država boravišta, SL C 106, 24.4.2010., str. 49.

22. Članak 61. mijenja se kako bi se uklonile posebne odredbe o zbrajanju koje su sadržane u sadašnjem stavku 1. Umjesto toga vrijedit će opće odredbe o zbrajanju iz članka 6. tako da se razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja navršena u prethodnoj državi članici prema potrebi uzimaju u obzir u državi članici posljednje djelatnosti pod uvjetom da su najnovija razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja navršena u toj državi članici i da su trajala najmanje tri mjeseca.
23. Članak 64. mijenja se tako da se minimalno razdoblje u kojem nezaposlena osoba koja traži posao u drugoj državi članici može zahtijevati izvoz davanja za nezaposlenost produžava s tri mjeseca na šest mjeseci (ili ostatak razdoblja prava ako je kraće od šest mjeseci). Države članice mogu produžiti to razdoblje od šest mjeseci na cijelo trajanje prava na davanja za nezaposlenost u nadležnoj državi članici.
24. Novi članak 64.a dopunjuje članak 61. Njime se propisuje da nezaposlene osobe koje sele svoje boravište u drugu državu članicu i postanu nezaposlene u toj državi članici nakon razdoblja kraćeg od tri mjeseca osiguranog rada mogu zahtijevati izvoz svojih novčanih davanja za nezaposlenost iz države članice u kojoj su prethodno bile osigurane. U tom slučaju moraju se prijaviti službi za zapošljavanje države članice posljednje djelatnosti i ispuniti obveze koje su prema zakonodavstvu te države članice propisane za podnositelje zahtjeva za davanja.
25. Članak 65. mijenja se kako bi se uvele nove odredbe o plaćanju davanja za nezaposlenost pograničnim radnicima i ostalim prekograničnim radnicima koji su tijekom posljednjeg razdoblja rada imali boravište izvan nadležne države članice.
- Stavkom 1. određuje se da se s takvim osobama postupa kao da su boravili u nadležnoj državi članici.
- Stavkom 2. određuje se da osobe koje su u nadležnoj državi članici radile manje od 12 mjeseci primaju davanja od države boravišta. Međutim, radnik koji ima pravo na davanja za nezaposlenost prema nacionalnom zakonodavstvu nadležne države članice bez pozivanja na načelo zbrajanja iz članka 6. može odlučiti primati davanja za nezaposlenost iz te države članice.
- Stavkom 3. omogućuje se odstupanje od uobičajene obveze iz članka 64. stavka 1. točke (a) prema kojoj nezaposlena osoba koja želi izvesti svoja davanja za nezaposlenost mora biti prijavljena službi za zapošljavanje nadležne države članice najmanje četiri tjedna. To se odstupanje primjenjuje u slučaju osobe koja je u potpunosti nezaposlena koja odluči tražiti posao u državi članici boravišta i odnosi se na cijelo razdoblje prava na davanja za nezaposlenost. Prema stavku 4. te osobe mogu se prijaviti službi za zapošljavanje u državi članici boravišta ili državi članici prethodnog zaposlenja.
- U stavku 5. pojašnjava se da se stavci od 2. do 4. ne primjenjuju na osobu koja je djelomično ili s prekidima nezaposlena. Takve osobe imaju pravo tražiti davanja za nezaposlenost samo u državi članici prethodnog zaposlenja.
26. Dodaje se članak 68.b kojim se propisuju posebne odredbe o koordinaciji obiteljskih davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece, a navedena su u dijelu I. novog Priloga XIII. Njime je propisano da se takva davanja tretiraju kao pojedinačno i osobno pravo a ne kao davanje za obitelj u cjelini. Države članice koje imaju sekundarnu nadležnost mogu odlučiti ne primjenjivati postojeća pravila za sprječavanje preklapanja utvrđena u članku 68. stavku 2. osnovne Uredbe i nositelju prava dodijeliti takva davanja u punom iznosu. Te se države članice navode u dijelu II. Priloga XIII.

27. Umeće se novi članak 75.a kako bi se istaknula postojeća obveza sadržana u članku 89. stavku 3. provedbene Uredbe prema kojoj nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svojim obvezama koordinacije i da ih ispunjuju, među kojima su i odluke Administrativne komisije. Njime se uvodi i obveza promicanja suradnje među nadležnim ustanovama i inspektoratima rada na nacionalnoj razini.
28. Umeće se članak 76.a kojim se Europska komisija ovlašćuje za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. UFEU-a kojima će se određivati postupci koji se trebaju slijediti kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu posebnih pravila iz članaka 12. i 13. osnovne Uredbe za upućene ili poslane radnike i samozaposlene osobe i za osobe koje obavljaju djelatnost u dvije ili više država članica. Tim se mjerama utvrđuju standardni postupci za izdavanje, osporavanje i stavljanje izvan snage PDA1 i utvrđuje se koje se zakonodavstvo primjenjuje na osobe u prethodno navedenim situacijama.
29. Umeće se članak 87.b kako bi se odredile prijelazne odredbe za izmjene uvedene ovom Uredbom. Prijelazne odredbe standardne su osim što se stavkom 4. uvode posebne prijelazne odredbe za koordinaciju davanja za nezaposlenost za bivše pogranične radnike. Tim se stavkom propisuje da će se postojeće odredbe nastaviti primjenjivati za davanja koja su dodijeljena osobama prije stupanja na snagu novih odredbi.
30. Članak 88. zamjenjuje se novim člancima 88. i 88.a u pogledu postupka ažuriranja priloga uredbama. U tim su prilogima podaci za pojedine zemlje u kojima se očituju razlike među nacionalnim sustavima država članica. Ovom izmjenom proširuju se sadašnje ovlasti iz članka 92. provedbene Uredbe i omogućuje Europskoj komisiji donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a o izmjeni svih priloga osnovnoj Uredbi. Bržim postupkom izmjene priloga kako bi se uzele u obzir promjene na nacionalnoj razini jamči se veća transparentnost i pravna sigurnost za dionike i bolja zaštita građana. U skladu s Međuinstitucijskim sporazumom o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.²⁶ Europska komisija bi tijekom pripremnog rada provodila odgovarajuća savjetovanja na stručnoj razini.

Članak 2.

Članak 2. odnosi se na izmjene provedbene Uredbe.

1. Umeće se nova uvodna izjava 18.a kojom se upućuje na poseban postupak koji se primjenjuje ako država članica ne može obavijestiti o prosječnim godišnjim troškovima po osobi u svakoj dobnoj skupini za određenu referentnu godinu za potrebe nadoknade troškova za davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa.
2. Uvodna izjava 19. mijenja se kako bi se ažuriralo upućivanje na Direktivu 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja koja se odnose na određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere koja je u međuvremenu zamijenjena Direktivom 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere²⁷.
3. Umeću se nove uvodne izjave 25. i 26. kojima se upućuje na nove odredbe u borbi protiv prijevare i pogrešaka u skladu s načelima zaštite podataka u EU-u.

²⁶ COM(2015) 216 final.

²⁷ SL L 84 od 31.3.2010.

4. Članak 1. mijenja se tako da se uvodi nova definicija „prijevare” u svjetlu nove odredbe u članku 5. stavku 2. Ona se temelji na definiciji iz Komunikacije „Sloboda kretanja građana EU-a i njihovih obitelji: pet mjera za poboljšanje situacije”²⁸.
5. Članak 2. mijenja se kako bi se uveo dopušteni razlog zbog kojeg države članice mogu povremeno razmjenjivati osobne podatke osoba na koje se Uredbe primjenjuju radi lakšeg utvrđivanja prijevare ili pogreške u pravilnoj primjeni Uredbi. Prijenosi podataka na temelju ove odredbe podliježu obvezama iz članka 77. osnovne Uredbe da se podaci šalju u skladu s odredbama Unije o zaštiti fizičkih osoba u pogledu obrade i slobodnog protoka osobnih podataka.
6. Članak 3. stavak 3. mijenja se kako bi se navela prava osobe čiji se podaci obrađuju u skladu s propisima EU-a o zaštiti podataka i propisalo da osoba čiji se podaci obrađuju može zatražiti da nadležno tijelo države članice boravišta koordinira zahtjeve osobe čiji se podaci obrađuju u pogledu osobnih podataka koji se obrađuju na temelju tih Uredbi.
7. Članak 5. mijenja se kako bi se utvrdilo da deklaratorni dokument koji izdaje ustanova vrijedi samo ako su unesene sve obvezne informacije.

Ustanova koja je izdala dokument obavezna je na zahtjev ponovno razmotriti razloge za njegovo izdavanje te ga prema potrebi ispraviti ili staviti izvan snage u roku od 25 radnih dana. Ako je podnositelj zahtjeva počinio prijevaru, dokument se stavlja izvan snage s retroaktivnim učinkom.

Nadalje, ustanova koja je izdala dokument prosljeđuje ustanovi koja je podnijela zahtjev sve raspoložive popratne dokaze na kojima temelji svoju odluku u roku od 25 radnih dana ili dva radna dana u slučajevima opravdane hitnosti.
8. Članak 14. stavak 1. mijenja se kako bi se uskladio s promjenama u članku 12. stavku 1. osnovne Uredbe. Uz to, njime se utvrđuje da uvjet da je upućeni ili poslani radnik prethodno bio povezan sa sustavom socijalne sigurnosti države članice pošiljateljice ne podrazumijeva uvjet povezanosti s istom državom članicom u kojoj njegov poslodavac ima poslovni nastan.
9. Člankom 14. stavkom 5.a pojašnjava se da se članak 13. stavak 1. točka (b) podtočka i. osnovne Uredbe, kojim je propisano da zaposlenik podliježe zakonodavstvu države članice u kojoj se nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poslodavca, primjenjuje samo ako taj poslodavac ili to poduzeće uobičajeno obavlja znatan dio djelatnosti u toj državi članici. Kada to nije slučaj, na zaposlenika se primjenjuje zakonodavstvo države članice u kojoj poslodavac ili poduzeće obavljaju svoje glavne aktivnosti ili gdje se nalazi njihovo središte interesa. To će se odrediti u skladu s kriterijima utvrđenima u članku 14. stavcima 9. i 10. provedbene Uredbe. Briše se stavak 5.a drugi podstavak jer je suvišan s obzirom na izmjene članka 11. stavka 5. osnovne Uredbe.
10. Umeće se članak 14. stavak 12. kojim se dodaje odredba o sukobu zakona radi rješavanja situacija kada osoba koja ima boravište u trećoj zemlji izvan područja primjene Uredbi obavlja djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba u najmanje dvije države članice, a podliježe zakonodavstvu o socijalnoj sigurnosti jedne od tih država. Izmjenom se utvrđuje da takva osoba podliježe samo zakonodavstvu o socijalnoj sigurnosti države članice gdje se nalazi registrirano

sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili njezina poslodavca ili središte interesa njezinih djelatnosti.

11. Članak 15. stavak 2. mijenja se kako bi se osiguralo izdavanje Prenosivog dokumenta A1 (dalje u tekstu „PDA1”) članovima letačke i kabinske posade navedenima u članku 11. stavku 5. osnovne Uredbe.
12. Članak 16. mijenja se kako bi se pojednostavnio postupak određivanja primjenjivog zakonodavstva u slučaju zaposlenja u najmanje dvije države članice. Stavcima 1. i 5. utvrđuje se da poslodavac može pokrenuti postupak u ime svojih zaposlenika i da se poslodavcu dostavlja odluka o tome koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti primjenjuje. Izmjenama stavka 2. utvrđuje se da se o toj odluci izvješćuje i ustanova države članice u kojoj se nalazi poslodavac. Izmjenom stavka 3. utvrđuje se da je postojeći postupak koji se sastoji od privremenog određivanja koje postaje konačno tek ako nijedna druga dotična ustanova ne ospori odluku u roku od dva mjeseca ograničen na one situacije u kojima ustanova mjesta boravišta odredi da se primjenjuje zakonodavstvo druge države članice.
13. Članak 19. mijenja se kako bi se utvrdila obveza nadležnih ustanova da provjere relevantne informacije prije izdavanja PDA1 te utvrde primjenjivo zakonodavstvo za nositelja dokumenta. To je u skladu sa sudskom praksom Suda²⁹. Njime se utvrđuje i to da ustanove socijalne sigurnosti i inspektorati rada, porezna tijela i tijela za imigraciju imaju pravo izravno razmjenjivati podatke o statusu socijalnog osiguranja dotičnih osoba radi osiguravanja poštovanja pravnih obveza u području zapošljavanja, zdravlja i sigurnosti, imigracijskog i poreznog prava (pojednostosti o tim razmjenama utvrdit će se odlukom Administrativne komisije). Obveza je nadležnog tijela pružiti specifične i primjerene informacije osobama čiji se podaci obrađuju o svrsi obrade osobnih podataka.
14. Glava III. poglavlje 1. mijenja se kako bi se njezina primjena proširila na davanja za dugotrajnu skrb.
15. Članak 23., članak 24. stavak 3., članak 28. stavak 1. članak 31. i članak 32. mijenjaju se kako bi se osiguralo da ti članci primjenjuju na davanja za dugotrajnu skrb. Ako postoje posebni sustavi za javne službenike, moraju biti navedeni u Prilogu 2.
16. Briše se članak 43. stavak 3. drugi podstavak u kojem su predviđene situacije u kojima nacionalno zakonodavstvo pripisuje različite vrijednosti razdobljima dobrovoljnog ili izbornog osiguranja, a nadležna ustanova ne može odrediti dugovani iznos za predmetno razdoblje. Time se uzima u obzir preispitivanje Administrativne komisije u kojem je zaključeno da to pravilo više nije potrebno.
17. Članak 55. stavak 4. mijenja se radi osnaživanja postupka provjere iz trećeg podstavka tako što mjesečno izvješće o praćenju postaje obvezno.
18. Članak 55. stavak 7. mijenja se te se utvrđuje da se sadašnje odredbe o izvozu davanja za nezaposlenost primjenjuju *mutatis mutandis* u slučaju izvoza utemeljenog na novom članku 64.a osnovne Uredbe.
19. Umeće se novi članak 55.a u skladu s člankom 64.a osnovne Uredbe kako bi se osiguralo da će nadležna ustanova države članice u kojoj je osoba bila prethodno osigurana dobiti sve podatke potrebne za procjenu prava na davanja za nezaposlenost za dotičnu osobu.

20. Članak 56. mijenja se kako bi se uzele u obzir izmjene članka 65. osnovne Uredbe.
21. Glava IV. poglavlje I. dobiva novi naslov kako bi se uzelo u obzir da se to poglavlje primjenjuje i na nadoknadu davanja za dugotrajnu skrb na temelju stvarnih troškova ili fiksnih iznosa.
22. Članak 64. stavak 1. prva alineja mijenja se kako bi se poboljšala točnost metodologije za izračun nadoknada na temelju fiksnih iznosa među državama članicama kako je predviđeno člankom 24. stavkom 1. i člancima 25. i 26. osnovne Uredbe, primjenjujući tri različite dobne skupine u odnosu na osobe u dobi od 65 godina ili starije.
23. Članak 65. stavak 1. koji se odnosi na nadoknadu davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa mijenja se kako bi se pojasnilo da ako država članica ne može obavijestiti o prosječnim godišnjim troškovima za određenu godinu unutar propisanog roka, Administrativna komisija može na zahtjev prihvatiti da se upotrijebe prosječni godišnji troškovi za neposredno prethodnu godinu koji su objavljeni u Službenom listu. To se odstupanje ne može dodijeliti za uzastopne godine.
24. Briše se članak 70. zbog izmjena članka 65. osnovne Uredbe kojima se ukidaju pravila za nadoknadu davanja za nezaposlenost za bivše pogranične radnike.
25. Članak 73. stavci 1. i 2. mijenjaju se i umeće se stavak 3. kako bi se primjena postupka prijeboja pri namirenju potraživanja proširila na predmete koji su posljedica retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva. Nadalje, umeće se stavak 4. kako bi se osiguralo da postupak prijeboja među ustanovama nije otežan zbog rokova propisanih u nacionalnom zakonodavstvu. Uzimajući u obzir da je petogodišnje razdoblje već uvedeno u članku 82. stavku 1. točki (b) provedbene Uredbe za postupak naplate, umeće se stavak 5. kako bi se utvrdilo da se rok zastare od pet godina primjenjuje i na postupak prijeboja prema ovom članku 73. računajući unatrag od datuma kada je započeo postupak za rješavanje sporova između država članica iz članka 5. stavka 2. ili članka 6. stavka 3. provedbene Uredbe.
26. Mijenjaju se članci od 75. do 82. i članak 84., a umeće se članak 85.a kako bi se ažurirali postupci naplate iz glave V. poglavlja III. provedbene Uredbe. Postojeći postupci temelje na onima iz Direktive 2008/55/EZ koja je u međuvremenu zamijenjena Direktivom 2010/24/EU. Izmjenama se osobito utvrđuju jedinstven instrument za mjere provedbe kao i standardne postupke traženja uzajamne pomoći i obavješćivanja o instrumentima i odlukama koje se odnose na određeno potraživanje.
27. Članak 75. mijenja se kako bi se osigurala pravna osnova za to da države članice mogu upotrijebiti razmijenjene informacije u području obuhvaćenom ovom Uredbom, i radi procjene i naplate poreza i carina koji su obuhvaćeni Direktivom 2010/24/EU. Njime se uvodi i pravna osnova za to da tijela mogu razmjenjivati informacije, bez prethodnog zahtjeva, u slučajevima povrata doprinosa za socijalno osiguranje.
28. Članak 76. mijenja se kako bi se ograničila mogućnost država članica da odbiju dostaviti informacije kad bi one bile korisne za naplatu potraživanja.
29. Članak 77. mijenja se kako bi se uveo jedinstveni obrazac za priopćavanje. Izmjenama se pojašnjava da se zahtjev za priopćavanje treba podnijeti ako država članica stranke tražiteljice nije u mogućnosti sama priopćiti, u skladu sa svojim pravilima, ili ako bi priopćavanje te države uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.

30. Članak 78. mijenja se kako bi se uvele iznimke od obveze država članica da pružaju pomoć u postupku naplate u slučajevima kada je jasno da ne postoje izgledi za potpunu naplatu ili bi postupak uzrokovao nerazmjerne poteškoće.
31. Članak 79. mijenja se kako bi se uveo jedinstven instrument za provedbu naplate i koji se može neposredno priznati u drugoj državi članici. Uvođenje jedinstvenog instrumenta za provedbu snažno su podržali predstavnici država članica u Administrativnoj komisiji³⁰.
32. Članak 80. mijenja se kako bi se pojasnile okolnosti u kojima zamoljena stranka može odbiti nastale troškove od dobivenog povrata.
33. Člankom 81. prilagođavaju se odredbe o osporavanju kako bi se uzele u obzir izmjene u pogledu priopćavanja i jedinstvenog instrumenta za provedbu.
34. Članak 82. mijenja se kako bi se pojasnili rokovi zastare koji se primjenjuju u pogledu zahtjeva za pomoć, a odnose se na zahtjeve starije od pet godina.
35. Članak 84. mijenja se kako bi se pojasnilo kada država članica može zatražiti pomoć u primjeni mjera osiguranja. Njime se nadalje propisuje da dokument sastavljen kako bi se dopustile mjere osiguranja u državi članici stranke tražiteljice ne može podlijeđati nijednom aktu priznavanja, dopune ili zamjene.
36. Članak 85. mijenja se kako bi se uvela odredba kojom se pojašnjava obveza stranke tražiteljice da nadoknadi troškove povezane s naplatom koje je imala zamoljena stranka, u situacijama kada se ti troškovi ne mogu naplatiti od dužnika ili oduzeti od potraživanja.
37. Dodaje se članak 85.a kojim se dužnosnicima stranke tražiteljice omogućuje da sudjeluju u postupku naplate u drugoj državi članici ako se stranke tako dogovore i ako je to u skladu s aranžmanima zamoljene stranke.
38. Članak 87. stavak 6. mijenja se kako bi se ograničila iznimka od načela besplatne uzajamne administrativne suradnje utvrđena u tom članku ukidanjem obveze nadoknade troškova liječničkih pregleda i administrativnih provjera koje provodi ustanova mjesta privremenog boravišta ili boravišta u slučajevima kada ta ustanova koristi nalaze radi ispunjenja obveza prema vlastitom zakonodavstvu.
39. Članak 89. stavak 3. briše se jer je ta odredba sada uključena u članak 75.a osnovne Uredbe.
40. Članak 92. briše se kao posljedica izmjena članka 88. osnovne Uredbe.
41. Članak 93. mijenja se i članak 94.a umeće se kao upućivanje na prijelazna rješenja u članku 87.b osnovne Uredbe i posebne prijelazne odredbe za koordinaciju davanja za nezaposlenost za bivše pogranične radnike.
42. Članak 96. mijenja se kako bi se utvrdilo da za potrebe preračunavanja valuta u skladu s člankom 107. Uredbe (EEZ) br. 574/72 Vijeća od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice³¹, nadležne ustanove mogu uzeti tečajne liste objavljene u skladu s člankom 90. provedbene Uredbe.

30 Pacolet J and De Wispelaere F, Recovery Procedures Report (Network Statistics FMSSFE: 2015.) izvještaj sastavljen u skladu s obvezama preispitivanja iz članka 86. stavka 3. Uredbe 987/2009.

31 SL L 74, 27.3.1972., str. 3. – 85. (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 05, svezak 008, str. 3. – 85.)

Članak 3.

Ovim se člankom utvrđuje stupanje na snagu novih odredbi.

Prilog

1. Prilog uključuje izmjene postojećih priloga osnovnoj Uredbi. Te je priloge potrebno povremeno ažurirati posebno zbog promjena u nacionalnom zakonodavstvu.
2. Prilog I. osnovnoj Uredbi o izuzećima od koordinacije obiteljskih davanja mijenja se kako bi odražavao promjene u nacionalnom zakonodavstvu u pogledu predujmova davanja za uzdržavanje u Slovačkoj i Švedskoj te posebne doplatke za rođenje i usvojenje djeteta u Mađarskoj, Rumunjskoj i Švedskoj.
3. Prilog II. osnovnoj Uredbi o bilateralnim konvencijama mijenja se te se briše odjeljak „ŠPANJOLSKA–PORTUGAL” zbog isteka.
4. Prilog III. osnovnoj Uredbi mijenja se u skladu s člankom 87. stavkom 10.a: unosi za Estoniju, Španjolsku, Italiju, Litvu, Mađarsku i Nizozemsku brišu se zbog njihova isteka 1. svibnja 2014. Nadalje, Hrvatska, Finska i Švedska brišu se iz Priloga III. na vlastiti zahtjev.
5. U Prilogu IV. osnovnoj Uredbi navode se države članice koje odobravaju više prava za umirovljenike koji se vraćaju u nadležnu državu članicu. Taj se prilog mijenja i dodaju se Estonija, Litva, Malta, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Finska i Ujedinjena Kraljevina koji žele odobriti puni pristup davanjima za slučaj bolesti u naravi umirovljenicima koji se vraćaju na njihova državna područja.
6. Prilog X. osnovnoj Uredbi u kojem se navode posebna nedoprinosna novčana davanja mijenja se kako bi se uzele u obzir promjene u nacionalnim zakonodavstvima.

Neki se unosi brišu jer navedena davanja više ne postoje (češki socijalni doplatok, estonski doplatok za invalidne odrasle osobe, mađarski doplatok za prijevoz te slovenska državna mirovina i doplatok za uzdržavanje) ili je davanje nanovo definirano te je postalo dio nacionalnog zakonodavstva o socijalnoj pomoći (slovenski zaštitni dodatak za umirovljenike).

Moraju se dodati novouvedena davanja koja ispunjavaju uvjete iz članka 70. stavka 2. osnovne Uredbe (estonski doplatok za pogreb, rumunjski socijalni doplatok za umirovljenike i komponenta mobilnosti u britanskom doplatku za osobnu neovisnost).

Dva postojeća unosa za Njemačku i Švedsku moraju se ažurirati zbog izmjena u njihovu nacionalnom zakonodavstvu.

7. Potrebno je ažurirati Prilog XI. osnovnoj Uredbi koji sadržava posebne odredbe za primjenu zakonodavstva država članica.

Svrha izmjene unosa za Njemačku jest osigurati da se na osobe koje primaju doplatok za roditeljski dopust primjenjuje najpovoljniji porezni režim.

Izmjenom unosa za Estoniju utvrđuje se metoda izračuna razmjernih invalidskih davanja u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) osnovne Uredbe te se navodi da će se razdoblja boravka navršena u Estoniji uzeti u obzir počevši od 16. godine do nastanka invalidnosti.

Izmjenom unosa za Nizozemsku utvrđuje se da osobe koje primaju „protuvrijednost mirovina” u skladu s Prilogom XI. točkom 1. podtočkom (f) i članovi njihove obitelji

imaju pravo, na temelju protuvrijednosti mirovina i naknadno starosne mirovine, na davanja za slučaj bolesti u naravi u državi članici boravišta na teret Nizozemske.

Umeću se dva nova unosa za Češku i Slovačku u vezi s primjenom Konvencije o socijalnoj sigurnosti od 29. listopada 1992. zaključene nakon raspada Savezne Republike Čehoslovačke (već uvršteno u Prilog II.). Cilj je uzeti u obzir posebnosti njihovih novih dodataka na mirovinu koji se odnose na te posebne povijesne okolnosti.

Prve dvije točke unosa za Švedsku treba izbrisati s obzirom na odluku Suda u predmetu C-257/10, *Bergström*, EU:C:2011:839.

Točke 1., 2. i 4. unosa za Ujedinjenu Kraljevinu mijenjaju se kako bi se uzele u obzir promjene u nacionalnom zakonodavstvu.

8. Dodaje se novi prilog osnovnoj Uredbi, Prilog XII., u kojem se navode davanja za dugotrajnu skrb koordinirana prema poglavlju 1.a kako je utvrđeno u članku 35.a stavku 3.
9. Dodaje se novi prilog osnovnoj Uredbi, Prilog XIII., u kojem se navode novčana obiteljska davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece, kako je utvrđeno u članku 68.b.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 48.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora³²,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Modernizirani sustav koordinacije socijalne sigurnosti počeo se primjenjivati od 1. svibnja 2010. s Uredbama (EZ) br. 883/2004 i (EZ) br. 987/2009.
- (2) Te su Uredbe ažurirane Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. kako bi se dopunile, razjasnile i ažurirale neke odredbe Uredbi, osobito u području utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva i davanja za nezaposlenost te kako bi se provele tehničke prilagodbe u upućivanjima na nacionalna zakonodavstva u prilogima.
- (3) Prilikom ocjena i rasprava u Administrativnoj komisiji za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti pokazalo se da s postupkom modernizacije treba nastaviti u područjima davanja za dugotrajnu skrb, davanja za nezaposlenost i obiteljskih davanja.
- (4) I dalje je nužno da pravila koordinacije prate razvoj u pravnom i društvenom kontekstu u kojem funkcioniraju tako što će se nastaviti olakšavati ostvarivanje prava građana uz osiguravanje pravne jasnoće, pravedne raspodjele financijskog opterećenja među ustanovama u uključenim državama članicama te administrativne jednostavnosti i provedivosti pravila.
- (5) Potrebno je zajamčiti pravnu sigurnost tako što će se razjasniti da se pristup gospodarski neaktivnih mobilnih građana davanjima iz sustava socijalne sigurnosti u državi članici domaćinu može uvjetovati time da građanin ima pravo boravišta u toj državi članici u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica³³. U tu svrhu treba jasno razlikovati

32 SL C, , str. .

33 SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

gospodarski neaktivnog građanina od tražitelja posla koji stječe pravo boravka izravno prema članku 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

- (6) Davanja za dugotrajnu skrb dosad nisu bila izričito uključena u područje primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 već su koordinirana kao davanja za slučaj bolesti, što dovodi do pravne nesigurnosti i za ustanove i za osobe koje traže davanja za dugotrajnu skrb. Potrebno je razviti stabilan pravni okvir koji odgovara davanjima za dugotrajnu skrb unutar Uredbe i uključiti jasnu definiciju tih davanja.
- (7) Radi jasnoće terminologije u zakonodavstvu EU-a, termin „upućivanje” treba se upotrebljavati samo za upućivanje radnika u smislu Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga³⁴. Nadalje, kako bi se izjednačilo postupanje prema zaposlenim i samozaposlenim osobama, potrebno je da se posebna pravila za određivanje primjenjivog zakonodavstva u slučaju radnika koji su privremeno upućeni ili poslani u drugu državu članicu primjenjuju dosljedno i na zaposlene i na samozaposlene osobe.
- (8) U pogledu davanja za nezaposlenost, pravila o zbrajanju razdoblja osiguranja trebaju se primjenjivati na jednak način u svim državama članicama. Uz iznimku prekograničnih radnika iz članka 65. stavka 2., pravila o zbrajanju razdoblja u svrhu stjecanja prava na davanja za nezaposlenost trebaju podlijegati uvjetu da je osigurana osoba navršila najmanje tri mjeseca najnovijeg razdoblja osiguranja u toj državi članici. Prethodno nadležna država članica treba biti nadležna za sve osigurane osobe koje ne ispunjavaju taj uvjet. U tom slučaju prijava službi za zapošljavanje u državi članici posljednjeg osiguranja treba imati isti učinak kao prijava službi za zapošljavanje u državi članici u kojoj je nezaposlena osoba prethodno bila osigurana.
- (9) Prema preporukama iz Izvješća o građanstvu EU-a za 2013.³⁵ potrebno je produžiti najkraće trajanje izvoza davanja za nezaposlenost s tri mjeseca na šest mjeseci kako bi se povećale mogućnosti za nezaposlene osobe koje se sele u drugu državu članicu u potrazi za zaposlenjem, njihove prilike za ponovno uključivanje na tržište rada i kako bi se riješilo pitanje neusklađenosti između postojećih i potrebnih vještina u prekograničnom kontekstu.
- (10) Potrebno je osigurati veću jednakost postupanja za pogranične i prekogranične radnike osiguravanjem da pogranični radnici primaju davanja za nezaposlenost od države članice posljednje djelatnosti pod uvjetom da su radili u toj državi članici najmanje posljednjih dvanaest mjeseci.
- (11) Svrha je obiteljskih davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece zadovoljavanje pojedinačnih i osobnih potreba roditelja na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo nadležne države članice i stoga se razlikuju od drugih obiteljskih naknada jer roditelju trebaju nadoknaditi gubitak prihoda ili plaće tijekom razdoblja odgoja djeteta, a nisu namijenjena općenito za pokrivanje obiteljskih troškova.
- (12) Kako bi se omogućilo pravovremeno ažuriranje ove Uredbe prema promjenama na nacionalnoj razini, Europskoj komisiji treba delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu izmjene priloga ovoj Uredbi i Uredbi (EZ) br. 987/2009. Osobito je važno da Komisija tijekom pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući na stručnoj razini i da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom

³⁴ SL L 018, 21.1.1997., str. 1.

³⁵ COM(2013) 269 final.

sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.³⁶ Kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente u isto vrijeme kada i stručnjaci država članica, a njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koje se bave pripremom delegiranih akata.

- (13) U nastojanju da se državama članicama pruži potpora u borbi protiv prijevare i pogrešaka u primjeni pravila koordinacije potrebno je uspostaviti dodatnu pravnu osnovu kojom se omogućuje i olakšava obrada osobnih podataka osoba na koje se primjenjuju Uredbe (EZ) br. 883/2004 i (EZ) br. 987/2009. Time bi se državama članicama omogućilo da periodično uspoređuju podatke kojima raspolažu njihove nadležne ustanove s podacima iz druge države članice radi utvrđivanja pogrešaka ili nedosljednosti koje je potrebno dodatno istražiti.
- (14) Kako bi zaštitila prava osoba čiji se podaci obrađuju, uz istovremeno olakšavanje legitimnog interesa država članica da surađuju u provedbi pravnih obveza, potrebno je jasno navesti okolnosti u kojima se osobni podaci razmijenjeni prema tim Uredbama mogu upotrijebiti za druge svrhe osim socijalne sigurnosti i pojasniti obveze država članica za pružanje specifičnih i primjerenih informacija osobama čiji se podaci obrađuju.
- (15) U cilju ubrzanja postupka provjere i stavljanja izvan snage dokumenata (osobito u pogledu zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti koje se primjenjuje na nositelja) u slučaju prijevare i pogreške, potrebno je unaprijediti suradnju i razmjenu informacija između ustanove koja je izdala dokument i ustanove koja je podnijela zahtjev za njegovo stavljanje izvan snage. U slučaju sumnje u valjanosti dokumenta ili točnost popratnih dokaza ili u slučaju razlike u stavovima među državama članicama u pogledu utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva, u interesu je država članica i dotične osobe da predmetne ustanove postignu dogovor u razumnom roku.
- (16) Kako bi se osiguralo djelotvorno i učinkovito funkcioniranje pravila koordinacije potrebno je pojasniti pravila utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva za zaposlenike koji obavljaju svoju gospodarsku djelatnost u najmanje dvije države članice radi ujednačavanja s uvjetima koji se primjenjuju na osobe koje su upućene ili poslone obavljati gospodarsku djelatnost u jednoj državi članici. Nadalje, pravila o upućivanju kojima se osigurava nastavak primjenjivog zakonodavstva trebaju se odnositi samo na osobe koje su prethodno bile povezane sa sustavom socijalne sigurnosti države članice podrijetla.
- (17) Europskoj komisiji trebaju se dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu članaka 12. i 13. Uredbe (EZ) br. 883/2004. Te bi ovlasti trebale izvršavati u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije³⁷.
- (18) Ako država članica ne može u roku obavijestiti o prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za referentnu godinu, potrebno je osigurati da u suprotnom država članica može podnijeti zahtjev za tu godinu na temelju prosječnih godišnjih troškova za neposredno prethodnu godinu objavljenih u Službenom listu. Nadoknada rashoda za davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa trebala bi biti što

36 SL L 123, 12.5.2016., str. 1–14.

37 SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

bliža stvarnim rashodima; stoga bi odstupanje od obveze obavješćivanja trebalo podlijevati odobrenju Administrativne komisije i ne bi se trebalo odobravati u uzastopnim godinama.

- (19) Uzimajući u obzir sudsku praksu Suda u predmetima C-345/09 *van Delft i drugi*, EU:C:2010:610 i C-543/13 EU:C:2015:359 *Fischer-Lintjens* potrebno je olakšati retroaktivne promjene zakonodavstva koje se primjenjuje. Stoga se postupak prijeboja koji se primjenjuje u slučajevima kada se zakonodavstvo države članice primjenjuje privremeno u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 987/2009 treba proširiti i na druge slučajeve koji su posljedica retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva. Uz to, u tom kontekstu potrebno je prestati primjenjivati različite odredbe o rokovima zastare u nacionalnom zakonodavstvu kako bi se osiguralo da retroaktivno namirenje među ustanovama neće biti zapriječeno različitim rokovima utvrđenima u nacionalnom zakonodavstvu, a ujedno se treba utvrditi jedinstveni rok zastare od pet godina računajući unatrag od datuma kada je započeo postupak dijaloga iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 3. ove Uredbe kako bi se osiguralo da postupak za rješavanje takvih sporova neće biti onemogućen.
- (20) Djelotvorna naplata sredstvo je sprječavanja i suzbijanja prijevare i zlouporaba te osiguravanja nesmetanog funkcioniranja sustava socijalne sigurnosti. Postupci naplate iz glave IV. poglavlja III. Uredbe 987/2009 temelje se na postupcima i pravilima utvrđenima u Direktivi 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja koja se odnose na određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere³⁸. Ta je Direktiva zamijenjena Direktivom 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere³⁹, kojom se uveo jedinstven instrument za mjere provedbe, standardni obrazac za priopćavanje o instrumentima i mjerama koje se odnose na potraživanja. U preispitivanju Administrativne komisije u skladu s člankom 86. stavkom 3. Uredbe 987/2009 većina država članica smatrala je da bi bilo korisno imati jedinstven instrument za provedbu sličan onome predviđenom u Direktivi 2010/24/EU. Stoga je potrebno da se u pravilima o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja iz socijalne sigurnosti odražavaju nove mjere iz Direktive 2010/24/EU kako bi se osigurala djelotvornija naplata i neometana provedba pravila koordinacije.
- (21) Kako bi se uzele u obzir pravne promjene u određenim državama članicama i zajamčila pravna sigurnost za dionike, priloge Uredbi (EZ) br. 883/2004 treba prilagoditi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 883/2004 mijenja se kako slijedi:

1. uvodnoj izjavi 2. dodaje se druga rečenica kako slijedi:

„Prema članku 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije svaki građanin Unije ima pravo slobodno se kretati, podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenima u Ugovorima i u mjerama donesenima radi njihove provedbe.”;

38 SL L 150, 10.6.2008., str. 28.

39 SL L 84, 31.3.2010., str. 1.

2. u uvodnoj izjavi 5. nakon „različitih nacionalnih zakonodavstava prema osobama na koje se odnose” umeće se sljedeći tekst:
- „ pod uvjetima koji se odnose na pristup gospodarski neaktivnih mobilnih građana EU-a određenim davanjima iz sustava socijalne sigurnosti u državi članici domaćinu iz Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica⁴⁰.”;
3. iza uvodne izjave 5. umeće se sljedeće:
- „(5a) Sud je utvrdio da države članice imaju pravo odrediti da je pristup gospodarski neaktivnih građana u državi članici domaćinu davanjima iz sustava socijalne sigurnosti, koja nisu socijalna pomoć u smislu Direktive 2004/38/EZ, podložan pravu boravka u smislu te Direktive. Provjera prava boravka treba se provoditi u skladu sa zahtjevima Direktive 2004/38/EZ. U tu svrhu treba jasno razlikovati gospodarski neaktivnog građanina od tražitelja posla koji stječe pravo boravka izravno prema članku 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Kako bi se poboljšala pravna jasnoća za građane i ustanove, potrebna je kodifikacija te sudske prakse.
- (5b) Države članice trebaju osigurati da gospodarski neaktivni mobilni građani EU-a nisu spriječeni u ispunjavanju uvjeta utvrđenog u Direktivi 2004/38/EZ da moraju biti sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu. Jedan način je da se takvim građanima omogući uplaćivanje razmjernih doprinosa za zdravstveno osiguranje u državi članici u kojoj uobičajeno borave.
- (5c) Neovisno o ograničenjima prava na jednako postupanje za gospodarski neaktivne građane koja proizlaze iz Direktive 2004/38/EZ ili drukčije na temelju prava Unije, ništa u ovoj Uredbi ne treba ograničavati temeljna prava priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na ljudsko dostojanstvo (članak 1.), pravo na život (članak 2.) i pravo na zdravstvenu zaštitu (članak 35.).”;
4. prva rečenica uvodne izjave 18.b zamjenjuje se sljedećim:
- „U poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 965/2012 o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁴¹, pojam ‚domaća baza’ za članove letačke i kabinske posade definiran je kao mjesto određeno od strane operatora članu posade iz kojeg član posade uobičajeno započinje i gdje završava vrijeme dužnosti ili seriju dužnosti gdje, u normalnim uvjetima, operator nije obavezan osigurati smještaj predmetnog člana posade.”;
5. uvodna izjava 24. zamjenjuje se sljedećim:
- „(24) Davanja za dugotrajnu skrb za osigurane osobe i članove njihovih obitelji trebaju se koordinirati u skladu s posebnim pravilima koja su u načelu slična pravilima koja se primjenjuju za davanja za slučaj bolesti, u skladu sa sudskom praksom Suda. Potrebno je utvrditi i posebne odredbe u slučaju preklapanja davanja za dugotrajnu skrb u naravi i u novcu.”;

40 SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

41 SL L 28, 31.1.2014., str. 17.

6. iza uvodne izjave 35. umeće se sljedeće:

„(35a) Novčana obiteljska davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece pojedinačna su prava koja se odnose osobno na roditelja na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo nadležne države članice. S obzirom na posebnu prirodu tih obiteljskih davanja, ta davanja trebaju biti navedena u dijelu I. Priloga XIII. ovoj Uredbi te se trebaju biti rezervirana isključivo za dotičnog roditelja. Država članica koja ima sekundarnu nadležnost može odlučiti da se pravila prednosti u slučaju preklapanja prava na obiteljska davanja na temelju zakonodavstva nadležne države članice i na temelju zakonodavstva države članice boravišta članova obitelji ne trebaju primjenjivati na ta davanja. Ako država članica odluči ne primjenjivati pravila prednosti, to mora činiti dosljedno za sve osobe koje bi imale to pravo u analognoj situaciji i mora biti navedena u dijelu II. Priloga XIII.”;

7. iza uvodne izjave 39. umeće se sljedeće:

„(39a) Relevantna pravna stečevina EU-a o zaštiti podataka, osobito Uredba (EU) 679/2016 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)⁴² primjenjuje se na obradu osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom.”;

8. iza uvodne izjave 45. umeću se sljedeće uvodne izjave:

„(46) Kako bi se omogućilo pravovremeno ažuriranje ove Uredbe prema promjenama na nacionalnoj razini, Europskoj komisiji treba delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu izmjene priloga ovoj Uredbi i Uredbi (EZ) br. 987/2009. Osobito je važno da Komisija tijekom pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući na stručnoj razini i da se ta savjetovanja provode u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁴³ Kako bi se osiguralo ravnopravno sudjelovanje u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente u isto vrijeme kada i stručnjaci država članica, a njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koje se bave pripremom delegiranih akata.

(47) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno zaštita osobnih podataka (članak 8.), sloboda izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), pravo na vlasništvo (članak 17.), pravo na nediskriminaciju (članak 21.), prava djeteta (članak 24.), prava starijih osoba (članak 25.), integracija osoba s invaliditetom (članak 26.), pravo na obiteljski i profesionalni život (članak 33.); pravo na socijalnu sigurnost i socijalnu pomoć (članak 34.), pravo na zdravstvenu zaštitu (članak 35.) i pravo na slobodu kretanja i boravka (članak 45.); i Uredba se mora provoditi u skladu s tim pravima i načelima.

(48) Ništa u ovoj Uredbi ne ograničava neovisna prava i obveze priznate u Europskoj konvenciji o ljudskim pravima, posebno pravo na život (članak 2.), pravo na zaštitu od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja (članak 3.), pravo vlasništva (članak 1. prvog dodatnog protokola) i pravo na nediskriminaciju (članak 14.) i ova Uredba mora se provoditi u skladu s tim pravima i obvezama.”;

9. članak 1. mijenja se kako slijedi:

42 SL L 119, 4.5.2016., str. 1. – 88.

43 COM(2015) 216 final.

- (a) u točki (c) izraz „glavom III. poglavljima 1. i 3.” zamjenjuje se izrazom „glavom III. poglavljima 1., 1.a i 3.”;
- (b) u točki (i) podtočki 1.ii. nakon izraza „glave III. poglavlja 1. o davanjima za slučaj bolesti, za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo” umeće se izraz „i poglavlja 1.a o davanjima za dugotrajnu skrb”;
- (c) u točki (va) podtočki i. nakon izraza „glave III. poglavlja 1. (davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo),” umeće se izraz „i poglavlja 1.a (davanja za dugotrajnu skrb)” i zadnja se rečenica briše;
- (d) sljedeća se točka umeće iza točke (va):

„(vb) „davanje za dugotrajnu skrb” znači svako davanje u naravi ili novcu ili kombinacija toga za osobe kojima je tijekom dužeg razdoblja zbog starosti, invalidnosti, bolesti ili oštećenja potrebna znatna pomoć od druge osobe ili osoba kako bi obavljale osnovne dnevne aktivnosti, uključujući potporu njihovoj osobnoj autonomiji; to uključuje davanja koja se dodjeljuju osobi koja pruža takvu pomoć ili za tu osobu.”;

10. u članku 3. stavku 1. sljedeća točka umeće se iza točke (b):

„(ba) davanja za dugotrajnu skrb”;

11. članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Jednako postupanje

1. Ako ovom Uredbom nije drugačije predviđeno, osobe na koje se ona primjenjuje uživaju ista prava na davanja i podliježu istim obvezama, u skladu sa zakonodavstvom svake države članice kao i njezini državljani.

2. Država članica može zahtijevati da pristup davanjima iz njezina sustava socijalne sigurnosti za gospodarski neaktivnu osobu koja boravi u toj državi članici podliježe uvjetima o pravu boravka kako je utvrđeno u Direktivi 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica⁴⁴.”;

12. članak 11. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 2. izraz „novčana davanja za bolest kojima se pokrivaju troškovi liječenja na neograničeni rok” zamjenjuje se izrazom „novčana davanja za dugotrajnu skrb”;

- (b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Djelatnost u svojstvu člana letачke ili kabinske posade koji obavlja usluge opsluživanja putnika ili usluge u vezi s teretom smatra se djelatnošću koja se obavlja isključivo u državi članici u kojoj se nalazi domaća baza kako je definirana u poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letачkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014.⁴⁵.”;

13. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

⁴⁴ SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

⁴⁵ SL L 28, 31.1.2014., str. 17.

„Članak 12.

Posebna pravila

1. Na osobu koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoje djelatnosti i koju je poslodavac uputio u smislu Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga⁴⁶ ili poslao u drugu državu članicu radi obavljanja posla za tog poslodavca, i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takvog posla nije duže od 24 mjeseca i da osoba nije upućena ili poslana s ciljem da zamijeni drugu zaposlenu ili samozaposlenu osobu koja je prethodno upućena ili poslana u smislu ovog članka.

2. Na osobu koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u državi članici i odlazi obavljati sličnu djelatnost u drugoj državi članici i nadalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takve djelatnosti nije duže od dvadeset i četiri mjeseca i da ta osoba ne zamjenjuje drugu upućenu zaposlenu ili samozaposlenu osobu.”;

14. u članku 13. sljedeći stavak 4.a umeće se nakon stavka 4.:

„4a. Na osobu koja prima novčana davanja za nezaposlenost iz jedne države članice i koja istovremeno obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u drugoj državi članici primjenjuje se zakonodavstvo države članice koja isplaćuje davanja za nezaposlenost.”;

15. u članku 32. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako član obitelji ima izvedeno pravo na davanja prema zakonodavstvu više od jedne države članice, primjenjuju se sljedeća pravila prednosti:

- (a) u slučaju prava koja postoje po različitim osnovama redosljed prednosti je sljedeći:
 - i. prava koja postoje na temelju djelatnosti osigurane osobe u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe;
 - ii. prava koja postoje na temelju toga što osigurana osoba prima mirovinu;
 - iii. prava koja postoje na temelju boravišta osigurane osobe;
- (b) u slučaju izvedenih prava koja postoje po istoj osnovi, redosljed prednosti utvrđuje se pomoću sporednog kriterija odnosno s obzirom na mjesto boravišta člana obitelji;
- (c) u slučajevima kada je nemoguće utvrditi redosljed prednosti na temelju prethodnih kriterija kao zadnji kriterij primjenjuje se najduže razdoblje osiguranja osigurane osobe u nacionalnom mirovinskom sustavu.”;

16. članak 34. briše se;

17. nakon članka 35. umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE 1.a

Davanja za dugotrajnu skrb

Članak 35.a

Opće odredbe

1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe ovog poglavlja, članci od 17. do 32. primjenjuju se *mutatis mutandis* na davanja za dugotrajnu skrb.
2. Administrativna komisija izrađuje detaljan popis davanja za dugotrajnu skrb koja ispunjavaju kriterije iz članka 1. točke (vb) ove Uredbe i pritom utvrđuje koja su davanja u naravi odnosno koja su novčana davanja.
3. Odstupajući od stavka 1., države članice mogu dodijeliti novčana davanja za dugotrajnu skrb u skladu s drugim poglavljima glave III. ako su davanje i posebni uvjeti za to davanje navedeni u Prilogu XII. te pod uvjetom da je ishod takve koordinacije barem jednako povoljan za korisnike kao da je davanje koordinirano prema ovom poglavlju.

Članak 35.b

Preklapanje davanja za dugotrajnu skrb

1. Ako korisnik novčanih davanja za dugotrajnu skrb koja su dodijeljena u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice primi, istodobno i na temelju ovog poglavlja, davanja za dugotrajnu skrb u naravi od ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta u drugoj državi članici, a ustanova prve države članice je također dužna nadoknaditi troškove tih davanja u naravi na temelju članka 35.c, primjenjuje se opća odredba o sprječavanju preklapanja davanja utvrđena člankom 10. uz samo ova ograničenja: iznos novčanog davanja smanjuje se za iznos koji bi se mogao nadoknaditi za davanja u naravi koja se prema članku 35.c mogu tražiti od ustanove prve države članice.
2. Dvije države članice ili više njih, ili njihova nadležna tijela, mogu se dogovoriti o drugim ili dopunskim mjerama koje neće biti nepovoljnije za dotične osobe od načela utvrđenih stavkom 1.

Članak 35.c

Nadoknada troškova između ustanova

1. Članak 35. primjenjuje se *mutatis mutandis* na davanja za dugotrajnu skrb.
 2. Ako u zakonodavstvu države članice u kojoj se nalazi nadležna ustanova u okviru ovog poglavlja nisu predviđena davanja za dugotrajnu skrb u naravi, ustanova koja jest ili bi bila nadležna u toj državi članici na temelju poglavlja 1. za nadoknadu davanja za slučaj bolesti u naravi koja su odobrena u drugoj državi članici smatrat će se nadležnom i u okviru poglavlja 1.a.”;
18. u članku 50. stavku 2. izraz „člankom 52. stavkom 1., točkama (a) ili (b)” zamjenjuje se izrazom „člankom 52. stavkom 1. točkom (b)”;
19. članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

Posebna pravila o zbrajanju razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja

1. Osim u slučajevima na koje se odnosi članak 65. stavak 2. primjena članka 6. ovisit će o tome je li određena osoba nedavno navršila razdoblje od najmanje tri mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u skladu sa zakonodavstvom na temelju kojeg su davanja zatražena.

2. Ako nezaposlena osoba ne ispunjava uvjete za zbrajanje razdoblja u skladu sa stavkom 1. jer je ukupno trajanje njezina zadnjeg navršenog razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u toj državi članici kraće od tri mjeseca, ta osoba ima pravo na davanja za nezaposlenost u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj je prethodno navršila ta razdoblja pod uvjetima i podložno ograničenjima utvrđenima u članku 64.a.”;

20. članak 64. mijenja se kako slijedi:

- (d) u stavku 1. točki (c) izraz „tri mjeseca” zamjenjuje se izrazom „šest mjeseci”, a izraz „od tri mjeseca do maksimalno šest mjeseci” zamjenjuje se izrazom „od šest mjeseci do kraja razdoblja u kojem ta osoba ima pravo na davanja”;
- (e) u stavku 3. izraz „tri mjeseca” zamjenjuje se izrazom „šest mjeseci”, a izraz „maksimalno šest mjeseci” zamjenjuje se izrazom „kraja razdoblja prava na davanja”;

21. iza članka 64. umeće se sljedeći članak 64.a:

„Članak 64.a

Posebna pravila za nezaposlene osobe koje su se preselile u drugu državu članicu bez ispunjenja uvjeta iz članka 61. stavka 1. i članka 64.

U situacijama navedenima u članku 61. stavku 2. država članica čije se zakonodavstvo prethodno primjenjivalo na nezaposlenu osobu postaje nadležna za pružanje davanja za nezaposlenost. Ona se pružaju na teret nadležne ustanove za razdoblje utvrđeno u članku 64. stavku 1. točki (c) ako se nezaposlena osoba stavi na raspolaganje službama za zapošljavanje u državi članici zadnjeg osiguranja i pridržava se uvjeta utvrđenih u zakonodavstvu te države članice. Članak 64. stavci od 2. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*.”;

22. članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 65.

Nezaposlene osobe koje su boravile u državi članici koja nije nadležna država

1. Nezaposlena osoba koja je za vrijeme svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica stavlja se na raspolaganje svojem prethodnom poslodavcu ili službama za zapošljavanje u nadležnoj državi članici. Ta osoba prima davanja u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice kao da boravi u toj državi članici. Ta davanja pruža ustanova nadležne države članice.

2. Odstupajući od stavka 1., osoba koja je u potpunosti nezaposlena, a koja je tijekom svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica i koja nije navršila najmanje 12 mjeseci osiguranja za slučaj nezaposlenosti isključivo na temelju zakonodavstva nadležne države članice stavlja se na raspolaganje službi za zapošljavanje države članice boravišta. Ta osoba prima davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice boravišta kao da je navršila sva razdoblja osiguranja na temelju zakonodavstva te države članice. Ta davanja pruža ustanova države članice boravišta. Druga je mogućnost da u potpunosti nezaposlena osoba na koju se ovaj stavak odnosi, a koja bi imala pravo na davanja za nezaposlenost samo na temelju nacionalnog zakonodavstva nadležne države članice kad bi u njoj boravila, odabere

staviti se na raspolaganje službi za zapošljavanje u toj državi članici i primati davanja u skladu sa zakonodavstvom te države članice kao da u njoj boravi.

3. Ako se u potpunosti nezaposlena osoba iz stavaka 1. i 2. ne želi staviti na raspolaganje ili ostati na raspolaganju službama za zapošljavanje nadležne države članice nakon što je ondje bila prijavljena i želi tražiti posao u državi članici boravišta ili državi članici posljednje djelatnosti, članak 64. primjenjuje se *mutatis mutandis*, osim članka 64. stavka 1. točke (a). Nadležna ustanova može produljiti razdoblje iz prve rečenice članka 64. stavka 1. točke (c) do kraja razdoblja prava na davanja.

4. U potpunosti nezaposlena osoba na koju se ovaj članak odnosi može se osim službama za zapošljavanje nadležne države članice staviti na raspolaganje i službama za zapošljavanje druge države članice.

5. Stavci 2. i 4. ovog članka ne primjenjuju se na osobu koja je djelomično ili s prekidima nezaposlena.”;

23. iza članka 68.a umeće se sljedeće:

„Članak 68.b

Posebne odredbe za novčana obiteljska davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece

1. Novčana obiteljska davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece i koja su navedena u dijelu I. Priloga XIII. dodijelit će se jedino osobi na koju se primjenjuje zakonodavstvo nadležne države članice i za članove njezine obitelji ne proizlazi pravo na ta davanja. Članak 68.a ove Uredbe ne primjenjuje se na ta davanja, a nadležna ustanova ne mora uzeti u obzir zahtjev koji je podnio drugi roditelj, osoba koja je izjednačena s roditeljem ili ustanova koja nastupa u svojstvu skrbnika djeteta ili djece na temelju članka 60. stavka 1. provedbene Uredbe.

2. Odstupajući od članka 68. stavka 2., u slučaju preklapanja prava zbog kolizije zakonodavstava država članica može korisniku dodijeliti obiteljska davanja iz stavka 1. u punom iznosu, bez obzira na iznos predviđen prvim zakonodavstvom. Države članice koje odaberu primjenu tog odstupanja navode se u dijelu II. Priloga XIII. upućivanjem na obiteljsko davanje na koje se odstupanje odnosi.”;

24. iza članka 75. umeće se sljedeći članak 75.a u glavi V. RAZNE ODREDBE:

„Članak 75.a

Obveza nadležnih tijela

1. Nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svim odredbama, zakonodavnim i drugim, među kojima su i odluke Administrativne komisije, na područjima obuhvaćenima i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom i provedbenom Uredbom te da primjenjuju te odredbe.

2. Kako bi se osiguralo točno utvrđivanje primjenjivog zakonodavstva, nadležna tijela promiču suradnju među ustanovama i inspektoratima rada u svojim državama članicama.”;

25. iza članka 76. umeće se sljedeći članak 76.a:

„Članak 76.a

Ovlast za donošenje provedbenih akata

1. Komisija je ovlaštena donositi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak koji se mora slijediti kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu članaka 12. i 13. ove Uredbe. Tim će se aktima utvrditi standardni postupak i vremenski rokovi za:

- izdavanje, format i sadržaj prenosivog dokumenta kojim se dokazuje koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti primjenjuje na nositelja,
- utvrđivanje situacija u kojima se dokument izdaje,
- elemente koji se moraju provjeriti prije izdavanja dokumenta,
- stavljanje izvan snage dokumenta kad je njegovu točnost i valjanost osporila nadležna ustanova države članice zapošljavanja.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011⁴⁷.

3. Komisiji pomaže Administrativna komisija koja se smatra odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.”;

26. članak 87.b umeće se kako slijedi:

„Članak 87.b

Prijelazna odredba za primjenu Uredbe (EU) xxxx⁴⁸

1. Nikakva se prava ne stječu na temelju Uredbe (EU) xxxx za razdoblje prije datuma početka njezine primjene.

2. Bilo koje razdoblje osiguranja i, po potrebi, bilo koje razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta navršeno na temelju zakonodavstva države članice prije [datuma početka primjene Uredbe (EU) xxxx] u određenoj državi članici uzima se u obzir za određivanje prava stečenih na temelju ove Uredbe.

3. U skladu sa stavkom 1. pravo se stječe na temelju Uredbe (EU) xxxx čak i ako se odnosi na okolnost koja je nastala prije datuma početka primjene u određenoj državi članici.

4. Članci 61., 64. i 65. ove Uredbe koji su bili na snazi prije [početka primjene Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuju na davanja za nezaposlenost dodijeljena osobama čija je nezaposlenost počela prije tog datuma.”;

27. članak 88. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 88.

Delegiranje ovlasti za ažuriranje priloga

Europska komisija ovlaštena je donositi delegirane akte u skladu s člankom 88.a radi periodične izmjene priloga ovoj Uredbi i provedbenoj Uredbi na zahtjev Administrativne komisije.

Članak 88.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

⁴⁷ SL L 55, 28.2.2011., str. 13. – 18.

⁴⁸ [umetnuti]

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
 2. Delegiranje ovlašt iz članka 88. povjerava se Europskoj komisiji na neodređeno razdoblje od [datum stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx].
 3. Europski parlament ili Vijeće može u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlašt iz članka 88. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlašt koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili kasnijeg datuma navedenog u odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
 4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
 5. Čim donese delegirani akt, Europska komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
 6. Delegirani akt donesen na temelju članka 88. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne uloži nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Europsku komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;
28. prilozi I., II., III., IV., X. i XI. mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi;
29. prilozi XII. i XIII. umeću se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 987/2009 mijenja se kako slijedi:

30. iza uvodne izjave 18. umeće se sljedeća uvodna izjava:
- „(18a) Potrebna su određena posebna pravila i postupci za nadoknadu troška davanja koji snosi država članica boravišta ako su dotične osobe osigurane u drugoj državi članici. Države članice kojima se trošak treba nadoknaditi na temelju fiksnog rashoda trebale bi obavijestiti o prosječnim godišnjim troškovima po osobi u zadanom roku kako bi se omogućila što brža nadoknada. Ako država članica ne može u roku obavijestiti o prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za referentnu godinu, potrebno je osigurati mogućnost da država članica podnese zahtjev za tu godinu na temelju prosječnih godišnjih troškova prethodno objavljenih u Službenom listu. Nadoknada rashoda za davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa trebala bi biti što bliža stvarnim rashodima pa bi odstupanje od obveze obavješćivanja trebalo podlijegati odobrenju Administrativne komisije i ne bi se trebalo odobravati u uzastopnim godinama.”;
31. uvodna izjava 19. zamjenjuje se sljedećim:
- „(19) Postupke među ustanovama koji se odnose na uzajamnu pomoć u naplati potraživanja iz socijalne sigurnosti trebalo bi ojačati kako bi se osigurali djelotvornija naplata i neometano funkcioniranje sustava socijalne sigurnosti. Djelotvorna naplata sredstvo je sprječavanja i suzbijanja zlouporaba i prijevare te način na koji se osigurava održivost sustava socijalne sigurnosti. To uključuje donošenje novih postupaka, uzimajući kao temelj niz postojećih odredaba iz

Direktive Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere⁴⁹, posebno donošenjem jedinstvenog instrumenta za provedbu i standardnih postupaka za traženje uzajamne pomoći i obavješćivanje o instrumentima i mjerama povezanim s naplatom potraživanja iz socijalne sigurnosti.”;

32. iza uvodne izjave 24. umeću se sljedeće izjave:

„(25) Administrativna komisija donijela je Odluku br. H5 od 18. ožujka 2010. u pogledu suradnje u borbi protiv prijevare i pogrešaka u okviru Uredbe Vijeća (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti⁵⁰ u kojoj se naglašava da su mjere za borbu protiv prijevare i pogrešaka dio pravilne provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 i ove Uredbe. Stoga je u interesu pravne sigurnosti da ova Uredba sadržava jasan pravni temelj kojim se nadležnim ustanovama dopušta razmjena osobnih podataka s odgovarajućim tijelima u državi članici privremenog boravišta ili boravišta koji se odnose na osobe čija su prava i obveze već utvrđeni Uredbom (EZ) br. 883/2004 i ovom Uredbom, kako bi se otkrile prijevare i pogreške, što je dio tekuće pravilne provedbe tih uredaba. Potrebno je i utvrditi okolnosti u kojima se osobni podaci mogu obrađivati u neku svrhu osim socijalne sigurnosti među ostalim da bi se pratilo poštovanje pravnih obveza na razini Unije ili na nacionalnoj razini u područjima radnog prava, prava u pogledu zdravlja i sigurnosti, imigracijskog i poreznog prava.

(26) Kako bi se zaštitila prava dotičnih osoba, države članice trebale bi osigurati da su svi zahtjevi za podatke i odgovori nužni i proporcionalni za pravilnu provedbu Uredbe (EZ) br. 883/2004 i ove Uredbe, u skladu s europskim zakonodavstvom o zaštiti osobnih podataka. Prava na davanja ne bi se trebala automatski ukidati kao rezultat razmjene podataka, a svaka odluka donesena na temelju razmjene podataka trebala bi poštovati temeljna prava i slobode dotičnog pojedinca tako što bi se temeljila na dovoljnim dokazima i bila podložna pravednom žalbenom postupku.”;

33. iza stavka (e) u članku 1. stavku 2. umeće se sljedeća točka:

„(ea) ‚prijevara‘ znači svako namjerno činjenje ili nečinjenje kako bi se stekla ili primila davanja za socijalnu sigurnost ili izbjeglo plaćanje doprinosa za socijalno osiguranje, suprotno pravu države članice;”;

34. iza stavka 4. u članku 2. dodaju se sljedeći stavci od 5. do 7.:

„5. Kada su za osobu utvrđena ili određena prava ili obveze na koje se primjenjuju osnovna Uredba i provedbena Uredba, nadležna ustanova može zatražiti od ustanove u državi članici boravišta ili privremenog boravišta da dostavi podatke o toj osobi. Zahtjev i svi odgovori odnose se na podatke kojima se nadležnoj državi članici omogućuje da utvrdi sve netočnosti činjenica na kojima se temelji dokument ili odluka kojima se utvrđuju prava i obveze osobe na temelju osnovne Uredbe ili provedbene Uredbe. Zahtjev se može podnijeti i ako ne postoji sumnja u valjanost ili točnost podataka sadržanih u dokumentu ili podataka na kojima se temelji odluka u određenom slučaju. Zahtjev za podatke i svi odgovori moraju biti nužni i proporcionalni.

49 SL L 84, 31.3.2010., str. 1.

50 SL 2010/C 149/05

6. Administrativna komisija sastavlja detaljan popis vrsta zahtjeva za podatke i odgovora koji se mogu podnijeti na temelju stavka 5., a Europska komisija taj popis objavljuje na odgovarajući način. Dopušteni su samo zahtjevi za podatke i odgovori s popisa.

7. Zahtjev i svi odgovori u skladu su sa zahtjevima Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (Opća uredba o zaštiti podataka)⁵¹ kako je predviđeno i člankom 77. osnovne Uredbe.”;

35. u članku 3. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Pri prikupljanju, prijenosu ili obradi osobnih podataka na temelju svojeg zakonodavstva za potrebe provedbe osnovne Uredbe, države članice dotičnim osobama omogućuju da u cijelosti ostvare svoja prava u vezi sa zaštitom osobnih podataka u skladu s odredbama Unije o zaštiti pojedinaca u pogledu obrade osobnih podataka i o slobodnom kretanju tih podataka posebno u vezi s pravima pristupa, ispravka, prigovora na obradu tih osobnih podataka te da su u cijelosti obaviješteni o zaštitnim mjerama povezanim s automatskim pojedinačnim odlukama. Osoba čiji se podaci obrađuju može ostvariti svoje pravo pristupa vlastitim podacima koji se obrađuju u okviru ove Uredbe obraćanjem tijelu koje vodi obradu podataka i putem nadležne ustanove u mjestu boravišta.”;

36. u članku 5. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Ustanove drugih država članica prihvaćaju dokumente koje je izdala ustanova države članice kojima se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjene osnovne Uredbe i provedbene Uredbe te popratne dokaze na temelju kojih su ti dokumenti izdani sve dok ih država članica u kojoj su izdani ne stavi izvan snage ili proglasi nevažećima. Ti dokumenti valjani su samo ako su ispunjeni svi odjeljci koji su označeni kao obvezni.

2. Ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta ili točnosti činjenica na kojima se temelji, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna pojašnjenja od ustanove koja ga je izdala i prema potrebi stavljanje izvan snage tog dokumenta.

a) Pri prihvaćanju takvog zahtjeva ustanova koja je izdala dokument ponovno razmatra razloge za njegovo izdavanje te ga prema potrebi stavlja izvan snage ili ispravlja u roku od 25 radnih dana od primitka zahtjeva. Ako utvrdi da je podnositelj zahtjeva za izdavanje dokumenta počinio nedvojbenu prijevaru, ustanova koja je izdala dokument odmah i s retroaktivnim učinkom stavlja izvan snage ili ispravlja taj dokument.

b) Ako ustanova koja je izdala dokument nakon razmatranja razloga za njegovo izdavanje ne utvrdi nikakvu pogrešku, ustanovi koja je podnijela zahtjev prosljeđuje sve popratne dokaze u roku od 25 radnih dana od primitka zahtjeva. U hitnim slučajevima, ako su razlozi hitnosti jasno navedeni u zahtjevu, to se mora učiniti u roku od dva radna dana od primitka zahtjeva, neovisno o tome je li ustanova koja je izdala dokument dovršila svoja razmatranja u skladu s podstavkom (a).

c) Ako ustanova koja je podnijela zahtjev nakon primitka popratnih dokaza i dalje sumnja u valjanost dokumenta ili točnost činjenica na kojima se temelje u njemu sadržani podaci, odnosno da podaci na temelju kojih je dokument izdan nisu točni,

51

[umetnuti]

može u tu svrhu podnijeti dokaze i dodatni zahtjev za pojašnjenja te prema potrebi zahtjev za stavljanje izvan snage tog dokumenta, što ustanova koja je dokument izdala mora provesti u skladu s prethodno utvrđenim postupkom i vremenskim rokovima.”;

37. članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne Uredbe ,osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoje djelatnosti i koju je taj poslodavac u skladu s Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga⁵² uputio ili poslao u drugu državu članicu’ uključuje osobu koja je zaposlena s namjerom da bude upućena ili poslana u drugu državu članicu, uz uvjet da se neposredno prije početka zaposlenja dotične osobe na nju već primjenjuje zakonodavstvo države članice pošiljateljice u skladu s glavom II. osnovne Uredbe.”;

(b) stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Za potrebe primjene glave II. osnovne Uredbe ,registrirano sjedište ili mjesto poslovanja’ odnosi se na registrirano sjedište ili mjesto poslovanja gdje se donose temeljne odluke poduzeća i gdje se provode funkcije njegove središnje uprave, uz uvjet da poduzeće obavlja znatan dio djelatnosti u toj državi članici. U suprotnom će se smatrati da se nalazi u državi članici u kojoj se nalazi središte interesa djelatnosti poduzeća određeno u skladu s kriterijima utvrđenima u stavcima 9. i 10.”;

(c) iza stavka 11. umeće se novi stavak 12.:

„12. Ako osoba koja boravi izvan područja Unije obavlja svoju djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba u najmanje dvije države članice i ako ta osoba na temelju nacionalnog zakonodavstva jedne od tih država članica podliježe zakonodavstvu te države, odredbe osnovne Uredbe i provedbene Uredbe o utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva primjenjuju se *mutatis mutandis* podložno klauzuli da se smatra da je njezino boravište u državi članici gdje se nalazi registrirano sjedište ili mjesto poslovanja poduzeća ili njezina poslodavca ili središte interesa njezinih djelatnosti.”;

38. članak 15. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene člankom 11. stavkom 3. točkom (d) i člankom 11. stavkom 5. osnovne Uredbe.”;

39. članak 16. stavci 1., 2., 3. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Osoba koja obavlja djelatnost u najmanje dvije države članice ili njezin poslodavac o tome obavještava ustanovu koju je imenovalo nadležno tijelo države članice boravišta.

2. Ustanova mjesta boravišta koja je na taj način imenovana bez odlaganja odlučuje koje se zakonodavstvo primjenjuje na dotičnu osobu, uzimajući u obzir članak 13. osnovne Uredbe i članak 14. provedbene Uredbe. Ustanova obavještava imenovane ustanove u svakoj državi članici u kojoj se djelatnost obavlja ili u kojoj se nalazi poslodavac.

3. Ako ta ustanova odredi da se primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, to čini privremeno i bez odlaganja obavještava ustanovu u državi članici koju smatra nadležnom za tu privremenu odluku. Ta odluka postaje konačna u roku od dva mjeseca nakon što je ustanova koju su imenovala nadležna tijela dotične države članice o tome obaviještena, osim ako potonja ustanova obavijesti prvu ustanovu i dotične osobe da ne može još prihvatiti privremenu odluku ili da o tome ima drugo stajalište.

5. Nadležna ustanova one države članice za čije je zakonodavstvo određeno da će se primjenjivati, bilo privremeno ili konačno, bez odlaganja obavještava dotičnu osobu i/ili njezina poslodavca.”;

40. iza članka 19. stavka 2. umeću se sljedeći stavci:

„3. Kad god se od ustanove traži da izda prethodno navedenu potvrdu, ona mora provesti detaljnu provjeru relevantnih činjenica i jamčiti da su informacije na temelju kojih je potvrda izdana točne.

4. Ako je to nužno radi izvršavanja zakonodavnih ovlasti na nacionalnoj razini ili na razini Unije, relevantni podaci o pravima i obvezama iz socijalnog osiguranja razmjenjuju se izravno među nadležnim ustanovama i inspektoratima rada, tijelima za imigraciju i poreznim tijelima dotičnih država, a to može uključivati obradu osobnih podataka u druge svrhe osim provedbe prava i obveza na temelju osnovne Uredbe i ove Uredbe posebice kako bi se osiguralo poštovanje odgovarajućih pravnih obveza u području radnog prava, prava u pogledu zdravlja i sigurnosti, imigracijskog i poreznog prava. Odlukom Administrativne komisije utvrdit će se dodatne pojedinosti.

5. Nadležna tijela odgovorna su za pružanje konkretnih i primjerenih informacija dotičnim osobama u pogledu obrade njihovih osobnih podataka u skladu s Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (Opća uredba o zaštiti podataka)⁵³ kako je predviđeno i člankom 77. osnovne Uredbe te se moraju pridržavati zahtjeva iz članka 3. stavka 3. ove Uredbe.”;

41. iza članka 20. umeće se sljedeći članak 20.a:

„Članak 20.a

Ovlast za donošenje provedbenih akata

1. Komisija je ovlaštena donositi provedbene akte kojima se utvrđuje postupak koji se mora slijediti kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu članaka 12. i 13. osnovne Uredbe. Tim će se aktima utvrditi standardni postupak i vremenski rokovi za:

- izdavanje, format i sadržaj prenosivog dokumenta kojim se dokazuje koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti primjenjuje na nositelja,
- utvrđivanje situacija u kojima se dokument izdaje,
- elemente koji se moraju provjeriti prije izdavanja dokumenta,
- stavljanje izvan snage dokumenta kad je njegovu točnost i valjanost osporila nadležna ustanova države članice zapošljavanja.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011⁵⁴.
3. Komisiji pomaže Administrativna komisija koja se smatra odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.”;
42. naslov glave III. poglavlja I. zamjenjuje se sljedećim:
„Davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo te davanja za dugotrajnu skrb”;
43. na kraju članka 23. dodaje se sljedeća rečenica:
„Ova odredba primjenjuje se *mutatis mutandis* na davanja za dugotrajnu skrb.”;
44. u članku 24. stavku 3. izraz „i 26.” zamjenjuje se izrazom „, 26. i 35.a”;
45. u članku 28. stavku 1. iza izraza „na temelju članka 21. stavka 1. osnovne uredbe” dodaje se sljedeći izraz „u skladu s njezinim člankom 35.a”;
46. članak 31. mijenja se kako slijedi:
(f) naslov se zamjenjuje sljedećim naslovom:
„Primjena članka 35.b osnovne Uredbe”;
- (g) u stavku 1. izraz „članku 34.” zamjenjuje se izrazom „članku 35.b”;
- (h) u stavku 2. izraz „članka 34. stavka 2.” zamjenjuje se izrazom „članka 35.a stavka 2.”;
47. iza stavka 3. u članku 32. dodaje se sljedeći stavak 4. koji glasi:
„4. Ovaj se članak primjenjuje *mutatis mutandis* na davanja za dugotrajnu skrb.”;
48. članak 43. stavak 3. drugi podstavak briše se;
49. u trećem podstavku članka 55. stavka 4. brišu se riječi „Na zahtjev nadležne ustanove,”;
50. u članku 55. stavku 7. izraz „člankom 65.a stavkom 3.” zamjenjuje se izrazom „člankom 64.a i člankom 65.a stavkom 3.”;
51. iza članka 55. umeće se sljedeći članak 55.a:

„Članak 55.a

Obveza službe za zapošljavanje u državi članici zadnjeg osiguranja

U situaciji iz članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe ustanova u državi članici zadnjeg osiguranja odmah šalje dokument nadležnoj ustanovi u državi članici prethodnog osiguranja u kojem su navedeni: datum kad je dotična osoba postala nezaposlena, razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja navršeno na temelju njezina zakonodavstva, relevantne okolnosti nezaposlenosti koje bi mogle utjecati na pravo na davanja, datum prijave kao nezaposlena osoba i adresa.”;

52. članak 56. mijenja se kako slijedi:
(i) u stavku 1. izraz „člankom 65. stavkom 2.” zamjenjuje se izrazom „člankom 65. stavkom 4.”;
- (j) stavak 3. briše se;

53. naslov glave IV. poglavlja I. mijenja se kako slijedi:

„POGLAVLJE I.

***Nadoknada troškova davanja u primjeni članka 35., članka 35.c i članka 41. osnovne Uredbe*”;**

54. u članku 64. stavku 1. prva alineja zamjenjuje se sljedećim:

„ – indeks ($i = 1, 2, 3$ i 4) predstavlja četiri dobne skupine koje se uzimaju u obzir za izračun fiksnih iznosa:

$i = 1$: osobe mlađe od 65 godina

$i = 2$: osobe u dobi od 65 do 74 godine

$i = 3$: osobe u dobi od 75 do 84 godine

$i = 4$: osobe u dobi od 85 ili više godina,”;

55. članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 65.

Obavješćivanje o prosječnim godišnjim troškovima

1. O prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za određenu godinu obavješćuje se Revizijski odbor najkasnije do kraja druge godine nakon godine o kojoj je riječ.

2. Prosječni godišnji troškovi o kojima je poslana obavijest u skladu sa stavkom 1. objavljuju se svake godine u *Službenom listu Europske unije* nakon odobrenja Administrativne komisije.

3. Ako država članica ne može dostaviti obavijest o prosječnim troškovima za određenu godinu u roku iz stavka 1., do istog roka mora zatražiti odobrenje Administrativne komisije i Revizijskog odbora da može upotrijebiti prosječne godišnje troškove za tu državu članicu kako je objavljeno u *Službenom listu* za godinu koja prethodi određenoj godini za koju nije dostavljena obavijest. Pri traženju tog odobrenja država članica mora navesti razloge zašto ne može dostaviti obavijest o prosječnim godišnjim troškovima za godinu o kojoj je riječ. Ako Administrativna komisija nakon razmatranja mišljenja Revizijskog odbora odobri zahtjev države članice, prethodno navedeni prosječni godišnji troškovi ponovno se objavljuju u *Službenom listu Europske unije*.

4. Odstupanje iz stavka 3. ne odobrava se za uzastopne godine.”;

56. članak 70. briše se;

57. članak 73. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 73.

Namirenje davanja i doprinosa koji su neopravdano pruženi ili isplaćeni u slučaju privremene dodjele davanja ili retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva

1. U slučaju retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva, uključujući situacije iz članka 6. stavaka 4. i 5. provedbene Uredbe, najkasnije tri mjeseca nakon što je određeno zakonodavstvo koje se primjenjuje ili utvrđena ustanova nadležna za isplatu davanja, ustanova koja je neopravdano isplaćivala novčana davanja sastavlja

obračun isplaćenih iznosa i šalje ga ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna za njihovu nadoknadu.

Isto se primjenjuje u odnosu na davanja u naravi koje će nadoknaditi ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna u skladu s glavom IV. provedbene Uredbe.

2. Ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna za isplatu novčanih davanja oduzima iznos koji mora nadoknaditi ustanovi koja nije bila nadležna ili je bila samo privremeno nadležna od zaostalih iznosa odgovarajućih davanja koje duguje dotičnoj osobi te oduzeti iznos bez odlaganja doznačuje potonjoj ustanovi.

Ako je iznos neopravdano isplaćenih davanja veći od zaostalih iznosa koje isplaćuje ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna ili ako zaostalih iznosa nema, ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna taj iznos oduzima od tekućih isplata, u skladu s uvjetima i ograničenjima koji se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, te oduzeti iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je neopravdano isplaćivala novčana davanja radi njihove nadoknade.

3. Ustanova koja je neopravdano primala uplate doprinosa od pravne i/ili fizičke osobe ne nadoknađuje iznose o kojima je riječ osobi koja ih je uplatila, sve dok od ustanove za koju je utvrđeno da je nadležna ne dobije potvrdu o iznosima koje joj duguje dotična osoba.

Na zahtjev ustanove za koju je utvrđeno da je nadležna, koji se podnosi najkasnije tri mjeseca nakon što se odredi zakonodavstvo koje se primjenjuje, ustanova koja je neopravdano primala uplate doprinosa doznačuje ih ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna za to razdoblje za potrebe rješavanja stanja u pogledu doprinosa što joj ih pravna i/ili fizička osoba duguje. Za doznačene se doprinose retroaktivno smatra da su bili uplaćeni ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna.

Ako je iznos neopravdano uplaćenih doprinosa veći od iznosa koji pravna i/ili fizička osoba duguje ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna, ustanova koja je neopravdano primala uplate doprinosa vraća preplaćeni iznos dotičnoj pravnoj i/ili fizičkoj osobi.

4. Postojanje vremenskih rokova u okviru nacionalnog zakonodavstva nije opravdan razlog za odbijanje namirenja potraživanja među ustanovama iz ovog članka.

5. Ovaj članak ne primjenjuje se na potraživanja povezana s razdobljima koja su navršena više od 60 mjeseci prije datuma kad je počeo postupak u skladu s člankom 5. stavkom 2. ili člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe.”;

58. iza članka 75. stavka 3. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Podaci koji se razmjenjuju u skladu s ovim odjeljkom mogu se upotrijebiti radi procjene i provedbe uključujući primjenu mjera osiguranja s obzirom na potraživanje te se osim toga mogu upotrijebiti radi procjene i provedbe naplate poreza i carina koji su obuhvaćeni člankom 2. Direktive 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere⁵⁵. Ako se povrat doprinosa za socijalno osiguranje odnosi na osobu koja privremeno ili stalno boravi u drugoj državi članici, država članica iz koje se treba dobiti povrat može obavijestiti državu članicu boravišta ili privremenog boravišta o predstojećem povratu, bez prethodnog zahtjeva.”;

59. iza stavka 3. u članku 76. umeće se sljedeći stavak 3.a :
- „3.a Stavak 3. se ni u kojem slučaju ne smije tumačiti kao da je u skladu s njim dopušteno da zamoljena stranka neke države članice odbije dostaviti informacije samo zato što te informacije posjeduje banka, druga financijska institucija, ovlaštenik ili osoba koja djeluje kao zastupnik ili fiducijar ili zato što se odnose na vlasničke interese osobe.”;
60. članak 77. mijenja se kako slijedi:
- a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:
- „2. Zahtjev za priopćavanje mora biti popraćen standardnim obrascem koji sadržava najmanje sljedeće podatke:
- (a) ime, adresu i ostale podatke relevantne za identifikaciju primatelja;
 - (b) svrhu priopćavanja i razdoblje tijekom kojeg treba izvršiti priopćavanje;
 - (c) opis priloženog dokumenta te prirodu i iznos dotičnog potraživanja;
 - (d) ime, adresu i ostale podatke za kontakt koji se odnose na:
 - i. odgovorni ured s obzirom na priloženi dokument te, ako se razlikuje;
 - ii. ured u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o priopćenom dokumentu ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja.”;
- b) iza stavka 3. umeću se sljedeći stavci 4., 5. i 6.:
- „4. Stranka tražiteljica podnosi zahtjev za priopćavanje u skladu s ovim člankom samo kad nije u mogućnosti priopćiti u skladu s pravilima kojima se uređuje priopćavanje predmetnih dokumenata u njezinoj državi članici, ili kad bi takvo priopćavanje uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.
5. Zamoljena stranka osigurava da se priopćavanje u državi članici zamoljene stranke izvrši u skladu s nacionalnim zakonima, propisima i administrativnom praksom na snazi u državi članici zamoljene stranke.
6. Stavkom 5. ne dovodi se u pitanje ni jedan drugi oblik priopćavanja koje izvršava tijelo u državi članici stranke tražiteljice u skladu s pravilima na snazi u toj državi članici.
- Tijelo u državi članici stranke tražiteljice može priopćiti sve dokumente izravno preporučenom poštom i elektroničkim putem osobi na državnom području druge države članice.”;
61. članak 78. mijenja se kako slijedi:
- a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:
- „1. Na zahtjev stranke tražiteljice zamoljena stranka izvršava naplatu potraživanja koja su predmet instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice. Svi zahtjevi za naplatu potraživanja moraju biti popraćeni jedinstvenim instrumentom kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke.”;
- b) u stavku 2. briše se točka (b);
- c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Prije nego što stranka tražiteljica podnese zahtjev za naplatu primjenjuju se odgovarajući postupci naplate dostupni u državi članici stranke tražiteljice, osim u sljedećim situacijama:

a) ako je očito da ne postoje sredstva za naplatu u državi članici stranke tražiteljice ili da takvi postupci neće rezultirati potpunom isplatom potraživanja, a stranka tražiteljica ima konkretne informacije kojima se dokazuje da dotična osoba ima sredstva u državi članici zamoljene stranke;

b) ako bi posezanje za takvim postupcima u državi članici stranke tražiteljice uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.”;

d) umeće se sljedeći stavak 6.:

„6. Zahtjev za naplatu potraživanja može se popratiti drugim dokumentima povezanim s potraživanjem koji su izdani u državi članici stranke tražiteljice.”;

62. članak 79. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 79.

Instrument kojim se dopušta provedba naplate

1. Jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke odražava konkretan sadržaj početnog instrumenta kojim se dopušta provedba i tvori jedini temelj za naplatu i mjere osiguranja poduzete u državi članici zamoljene stranke. On ne podliježe priznavanju, dopuni ili zamjeni u toj državi članici.

2. Jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba uključuje:

(a) ime, adresu i sve ostale relevantne podatke koji se odnose na identifikaciju dotične fizičke ili pravne osobe i/ili treće osobe koja drži njezina sredstva;

(b) ime, adresu i sve ostale relevantne podatke koji se odnose na ured odgovoran za procjenu potraživanja te, ako se razlikuje, ured u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o potraživanju ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja;

(c) podatke relevantne za identifikaciju instrumenta kojim se dopušta provedba, izdanog u državi članici stranke tražiteljice;

(d) opis potraživanja, uključujući prirodu i razdoblje obuhvaćeno potraživanjem, datume od važnosti za proces provedbe i iznos potraživanja, uključujući dospelu glavnicu, kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove iskazane u valutama država članica stranke tražiteljice i zamoljene stranke;

(e) datum kad je stranka tražiteljica i/ili zamoljena stranka naslovniku priopćila instrument;

(f) datum od kojeg i razdoblje u kojem je moguća provedba prema zakonima koji su na snazi u državi članici stranke tražiteljice;

(g) sve ostale relevantne podatke.”;

63. članak 80. mijenja se kako slijedi:

a) u stavku 1. druga rečenica zamjenjuje se kako slijedi:

„Na temelju članka 85. stavka 1.a zamoljena stranka doznačuje stranci tražiteljici cijeli iznos potraživanja koji je naplatila.”;

b) u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Od datuma na koji je zaprimljen zahtjev za naplatu zamoljena stranka naplaćuje kamate za zakašnjenja plaćanja prema zakonima i drugim propisima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke.”;

64. članak 81. mijenja se kako slijedi:

a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako u tijeku postupka naplate zainteresirana stranka ospori potraživanje, početni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ili jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke, ili valjanost priopćenja tijela u državi članici stranke tražiteljice, ta stranka pokreće postupak pred nadležnim tijelima države članice stranke tražiteljice, u skladu sa zakonima koji su na snazi u toj državi članici. O pokretanju postupka stranka tražiteljica bez odlaganja obavještuje zamoljenu stranku. I zainteresirana stranka može o pokretanju postupka obavijestiti zamoljenu stranku.”;

b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se spor odnosi na mjere provedbe poduzete u državi članici zamoljene stranke ili valjanost priopćenja tijela u državi članici zamoljene stranke, postupak se pokreće pred nadležnim tijelom te države članice u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima.”;

c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Stranka tražiteljica odmah obavještava zamoljenu stranku o svim daljnjim izmjenama svojeg zahtjeva za naplatu ili povlačenju svojeg zahtjeva uz navođenje razloga za izmjenu ili povlačenje.”;

d) dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. Ako je izmjena zahtjeva uzrokovana odlukom nadležnog tijela iz članka 81. stavka 1. stranka tražiteljica dostavlja tu odluku zajedno s revidiranim jedinstvenim instrumentom kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke. Zamoljena stranka zatim nastavlja s daljnjim mjerama naplate na temelju revidiranog instrumenta.

Naplata ili mjere osiguranja koje su već poduzete na temelju izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke mogu se nastaviti na temelju revidiranog instrumenta, osim ako je izmjena zahtjeva uzrokovana nevaljanošću početnog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ili izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke.

Članci 79. i 81. primjenjuju se u vezi s revidiranim instrumentom.”;

65. članak 82. stavak 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) pružiti pomoć predviđenu člancima od 76. do 81. provedbene Uredbe ako se izvorni zahtjev na temelju članaka od 76. do 78. provedbene Uredbe odnosi na potraživanja koja su starija od pet godina, računajući od datuma dospijeca potraživanja u državi članici stranke tražiteljice do datuma početnog zahtjeva za pomoć. Međutim, ako se potraživanje ili početni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ospori, rok od pet godina počinje teći od

trenutka kad se utvrdi da se potraživanje ili instrument kojim se dopušta naplata više ne mogu osporavati.

Nadalje, u slučajevima kad su tijela države članice stranke tražiteljice odobrile odgodu plaćanja ili obročnu otplatu, rok od pet godina počinje teći od trenutka kad je završilo cijelo razdoblje plaćanja.

Međutim, u tim slučajevima zamoljena stranka nije obvezna pružiti pomoć u pogledu potraživanja koja su starija od 10 godina, računajući od datuma dospijeca potraživanja u državi članici stranke tražiteljice.”;

66. članak 84. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 84.

Mjere osiguranja

1. Na obrazloženi zahtjev stranke tražiteljice zamoljena stranka poduzima mjere osiguranja, ako to dopušta nacionalno pravo i u skladu s administrativnom praksom, kako bi osigurala naplatu u slučaju osporavanja potraživanja ili instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice u trenutku podnošenja zahtjeva ili u slučaju da potraživanje još nije predmet instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice, u mjeri u kojoj su mjere osiguranja moguće, u sličnoj situaciji, na temelju nacionalnog prava i administrativne prakse države članice u kojoj se nalazi stranka tražiteljica.

Dokument sastavljen kako bi se njime dopustile mjere osiguranja u državi članici stranke tražiteljice i u vezi s potraživanjem za koje se traži uzajamna pomoć, ako postoji, prilaže se zahtjevu za mjere osiguranja u državi članici zamoljene stranke. Ovaj dokument ne podliježe priznavanju, dopuni ili zamjeni u državi članici zamoljene stranke.

2. Zahtjev za mjere osiguranja može se popratiti drugim dokumentima povezanim s potraživanjem koji su izdani u državi članici stranke tražiteljice.

3. Za potrebe provedbe prvog stavka odredbe i postupci utvrđeni u člancima 78., 79., 81. i 82. provedbene Uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.”;

67. iza stavka 1. u članku 85. dodaje se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Ako se troškovi povezani s naplatom ne mogu naplatiti od dužnika uz iznos potraživanja, odbijaju se od bilo kojeg iznosa koji se može naplatiti ili, ako to nije moguće, nadoknađuje ih stranka tražiteljica. Stranka tražiteljica i zamoljena stranka mogu se dogovoriti o aranžmanu nadoknade koji je prilagođen dotičnom slučaju ili o odricanju od nadoknade tih troškova.”;

68. iza članka 85. uvodi se članak 85.a kako slijedi:

„Članak 85.a

Prisutnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u istražnim radnjama

1. Dogovorom između stranke tražiteljice i zamoljene stranke te u skladu s aranžmanima koje je utvrdila stranka tražiteljica, službenici koje ovlasti stranka tražiteljica mogu, radi promicanja uzajamne pomoći predviđene ovim odjeljkom:

(a) biti prisutni u službenim prostorijama gdje upravna tijela države članice zamoljene stranke obavljaju svoje dužnosti;

(b) biti prisutni tijekom istražnih radnji koje se provode na državnom području države članice zamoljene stranke;

(c) pomagati nadležnim službenicima države članice zamoljene stranke tijekom sudskih postupaka u toj državi članici.

2. U mjeri u kojoj je to dopušteno zakonodavstvom na snazi u državi članici zamoljene stranke dogovorom iz stavka 1. točke (b) može se predvidjeti da službenici države članice stranke tražiteljice mogu ispitivati pojedince i pregledavati dokumentaciju.

3. Službenici koje je ovlastila stranka tražiteljica, a koji iskorištavaju mogućnosti koje se pružaju stavcima 1. i 2., u svakom trenutku mogu predložiti pisano ovlaštenje u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.”;

69. članak 87. mijenja se kako slijedi:

a) u stavku 4. upućivanje na „članak 34.” briše se i zamjenjuje izrazom „u članku 1. točki (vb).”;

b) na kraju stavka 6. dodaje se sljedeća rečenica:

„Međutim, ako ustanova od koje je zatraženo da obavi provjeru upotrijebi rezultate za dodjelu davanja određenoj osobi na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, ne smije potraživati troškove iz prethodne rečenice.”;

70. članak 89. stavak 3. briše se;

71. članak 92. briše se;

72. u članku 93. izraz „primjenjuje se članak 87.” zamjenjuje se izrazom „primjenjuju se članci od 87. do 87.b”;

73. članak 94.a umeće se kako slijedi:

„Članak 94.a

Prijelazna odredba za davanja za nezaposlenost

Do stupanja na snagu Uredbe (EU) XXX članci 56. i 70. verzije provedbene Uredbe koja je na snazi prije [datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuju na davanja za nezaposlenost odobrena osobama koje su postale nezaposlene prije tog datuma.”;

74. članak 96. mijenja se kako slijedi:

(a) druga rečenica stavka 1. zamjenjuje se kako slijedi:

„Međutim, uz iznimku članka 107. Uredba (EEZ) br. 574/72 ostaje na snazi i ima pravni učinak u smislu.”;

(b) iza stavka 1. dodaje se novi stavak 1.a:

„1.a Za potrebe zakonodavstva iz stavka 1. pravila o preračunavanju valuta uređena su člankom 90. ove Uredbe.”.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu prvog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.
Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

EUROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 13.12.2016.
COM(2016) 815 final

ANNEX 1

PRILOG

Prijedlogu

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

{ SWD(2016) 460 final }

{ SWD(2016) 461 final }

1. Prilog I. mijenja se kako slijedi:
 - (a) dio I. mijenja se kako slijedi:
 - i. odjeljak „SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:
„SLOVAČKA
Zamjensko davanje za uzdržavanje djece (plaćanje uzdržavanja djece) na temelju Zakona br. 452/2004 zb. o zamjenskom davanju za uzdržavanje djece kako je izmijenjen i dopunjen Obiteljskim zakonom br. 36/2005 zb. kako je izmijenjen i dopunjen naknadnim propisima”;
 - ii. odjeljak „ŠVEDSKA” zamjenjuje se sljedećim:
„ŠVEDSKA
Potpora za uzdržavanje (poglavlja od 17. do 19. Zakonika o socijalnom osiguranju)”;
 - (b) dio II. mijenja se kako slijedi:
 - i. odjeljak „MAĐARSKA” briše se;
 - ii. odjeljak „RUMUNJSKA” briše se;
 - iii. dodaje se novi odjeljak iza odjeljka „FINSKA” sa sljedećim sadržajem:
„ŠVEDSKA
Doplatka za posvojenje (poglavlje 21. Zakonika o socijalnom osiguranju (2001:110))”.
2. U Prilogu II. odjeljak „ŠPANJOLSKA-PORTUGAL” briše se.
3. U Prilogu III. odjeljci „ESTONIJA”, „ŠPANJOLSKA”, „HRVATSKA”, „ITALIJA”, „LITVA”, „MAĐARSKA”, „NIZOZEMSKA”, „FINSKA” i „ŠVEDSKA” brišu se.
4. Prilog IV. mijenja se kako slijedi:
 - (a) iza odjeljka „NJEMAČKA” umeće se odjeljak „ESTONIJA”;
 - (b) iza odjeljka „CIPAR” umeće se odjeljak „LITVA”;
 - (c) iza odjeljka „MAĐARSKA” umeće se odjeljak „MALTA”;
 - (d) iza odjeljka „POLJSKA” umeće se odjeljak „PORTUGAL”;
 - (e) iza odjeljka „PORTUGAL” umeće se odjeljak „RUMUNJSKA”;
 - (f) iza odjeljka „SLOVENIJA” umeće se odjeljak „SLOVAČKA”;
 - (g) iza odjeljka „SLOVAČKA” umeće se odjeljak „FINSKA”;
 - (h) iza odjeljka „ŠVEDSKA” umeće se odjeljak „UJEDINJENA KRALJEVINA”.
5. Prilog X. mijenja se kako slijedi:
 - (a) odjeljak „ČEŠKA” briše se;
 - (b) u odjeljku „NJEMAČKA” podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:
„(b) Davanja za pokrivanje osnovnih troškova života u okviru temeljne skrbi za tražitelje zaposlenja u skladu s knjigom II. Socijalnog zakonika).”;

(c) u odjeljku „ESTONIJA”:

- i. podtočka (a) briše se;
- ii. u podtočki (b) znak „,” zamjenjuje se znakom „;” i dodaje se nova podtočka:

„(c) Doplatak za pogreb (Zakon o državnim doplatcima za pogreb od 8. studenoga 2000.).”;

(d) u odjeljku „MAĐARSKA” u podtočki (b) znak „;” zamjenjuje se znakom „,”, a podtočka (c) se briše;

(e) iza odjeljka „PORTUGAL” umeće se sljedeći odjeljak „RUMUNJSKA”:

„RUMUNJSKA

Socijalni doplatak za umirovljenike (Izvanredna uredba vlade br. 6/2009 o utvrđivanju minimalne zajamčene socijalne mirovine, potvrđena Zakonom br. 196/2009).”;

(f) odjeljak „SLOVENIJA” briše se;

(g) odjeljak „ŠVEDSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„ŠVEDSKA

(a) Dodatak za stanovanje za korisnike mirovina (poglavlja od 99. do 103. Zakonika o socijalnom osiguranju);

(b) Potpora za uzdržavanje starijih osoba (poglavlje 74. Zakonika o socijalnom osiguranju).”;

(h) u odjeljku „UJEDINJENA KRALJEVINA” znak „,” na kraju podtočke (e) zamjenjuje se znakom „;” i dodaje se sljedeća podtočka:

„(f) Komponenta mobilnosti u doplatku za osobnu neovisnost (u zakonodavstvu Velike Britanije dio 4. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2012., a u zakonodavstvu Sjeverne Irske dio 5. Uredbe o reformi socijalne skrbi (Sjeverna Irska) iz 2015. (S.I. 2015/2006 (N.I. 1)).”.

6. Prilog XI. mijenja se kako slijedi:

(a) u odjeljku „ČEŠKA” trenutačna se točka označuje kao točka 1., a iza nje se dodaje nova točka sa sljedećim sadržajem:

„2. Neovisno o člancima 5. i 6. ove Uredbe, u svrhu odobrenja dopunskog davanja s obzirom na razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva nekadašnje Savezne Republike Čehoslovačke mogu se uzeti u obzir samo razdoblja osiguranja navršena na temelju češkog zakonodavstva kako bi se ispunio uvjet od barem jedne godine češkog mirovinskog osiguranja u utvrđenom razdoblju nakon datuma raspada federacije (članak 106.a stavak 1. točka b) Zakona br. 155/1995 zb. o mirovinskom osiguranju).”;

(b) u odjeljku „NJEMAČKA” točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U svrhu priznanja prava na novčana davanja na temelju članka 47. stavka 1. sveska V. Socijalnog zakonika, članka 47. stavka 1. sveska VII. Socijalnog zakonika i članka 24.i sveska V. Socijalnog zakonika osiguranim osobama koje žive u drugoj državi članici, njemački sustavi osiguranja izračunavaju neto plaću, koja se upotrebljava za određivanje iznosa davanja, na način kao da osigurana osoba živi u Njemačkoj, osim ako osigurana osoba ne zatraži da se taj iznos odredi na temelju neto plaće koju stvarno prima. U svrhu priznanja prava na doplatu za roditeljski dopust na temelju Saveznog zakona o roditeljskim naknadama i roditeljskom dopustu (BEEG) osobama koje žive u drugoj državi članici, nadležna ustanova za doplatu za roditeljski dopust u Njemačkoj izračunava prosječan mjesečni prihod na temelju članaka od 2.c do 2.f Zakona, koji se upotrebljava za određivanje iznosa doplatka kao da osoba živi u Njemačkoj. Na taj način, ako se primjenjuje porezni razred IV. na temelju druge rečenice članka 2.e stavka 3. BEEG-a jer korisnik nije razvrstan ni u jedan njemački porezni razred tijekom razdoblja određivanja iznosa, korisnik može zatražiti da se iznos doplatka za roditeljski dopust odredi na temelju stvarnog neto prihoda oporezovanog u državi članici boravišta.”;

- (c) u odjeljku „ESTONIJA” trenutna se točka označuje kao točka 1. i umeće se nova točka 2.:

„2. U svrhu izračuna razmjernog doplatka za sposobnost za rad u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe razdoblja boravka navršena u Estoniji uzet će se u obzir počevši od 16. godine do nastanka okolnosti.”;

- (d) u odjeljku „NIZOZEMSKA” iza točke 1. podtočke (f) umeće se sljedeća podtočka:

„(fa) Svaka osoba iz članka 69. stavka 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) koja na zadnji dan prethodnog mjeseca u kojem je navršila 65 godina prima mirovinu ili naknadu koja se na temelju podtočke (f) ovog odjeljka smatra mirovinom plativom po nizozemskom zakonodavstvu smatrat će se podnositeljem zahtjeva za mirovinu iz članka 22. ove Uredbe dok ne navrši dob za umirovljenje iz članka 7.a Općeg akta o starosnim mirovinama (Algemene Ouderdomswet).”;

- (e) iza odjeljka „AUSTRIJA” umeće se sljedeći odjeljak „SLOVAČKA”:

„SLOVAČKA

Neovisno o člancima 5. i 6. ove Uredbe, u svrhu odobrenja dopunskog davanja s obzirom na razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva nekadašnje Savezne Republike Čehoslovačke mogu se uzeti u obzir samo razdoblja osiguranja navršena na temelju slovačkog zakonodavstva kako bi se ispunio uvjet od barem jedne godine slovačkog mirovinskog osiguranja u utvrđenom razdoblju nakon datuma raspada federacije (članak 69.b stavak 1. točka b) Zakona br. 461/2003 zb. o socijalnom osiguranju).”;

- (f) u odjeljku „ŠVEDSKA”:

i. točke 1. i 2. brišu se;

ii. u točki 3. izraz „(Zakon 2000:798)” zamjenjuje se sljedećim:

„(poglavlje 6. Zakona o provedbi Zakonika o socijalnom osiguranju u vezi s poglavljima od 53. do 74.)”;

- iii. u točki 4.:
 - izraz „poglavljem 8. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings))” u naslovu zamjenjuje se izrazom „poglavljem 34. Zakonika o socijalnom osiguranju”;
 - u podtočki (b) izraz „poglavljem 8. stavcima 2. i 8. prethodno spomenutog Zakona” zamjenjuje se izrazom „poglavljem 34. odjeljcima 3., 10. i 11. prethodno navedenog Zakona”, a izraz „Zakona o starosnim mirovinama koje se temelje na dohotku (1998:674)” zamjenjuje se izrazom „poglavlja 59. Zakonika o socijalnom osiguranju”;
- iv. u točki 5. podtočki (a) upućivanje na „(Zakon 2000:461)” zamjenjuje se upućivanjem na „(poglavlje 82. Zakonika o socijalnom osiguranju)”;
- (g) u odjeljku „UJEDINJENA KRALJEVINA”:
 - i. točke 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kad u skladu sa zakonodavstvom Ujedinjene Kraljevine osoba koja je navršila dob za umirovljenje prije 6. travnja 2016. može ostvariti pravo na starosnu mirovinu:

(a) ako se doprinosi bivšeg supružnika ili civilnog partnera uzimaju u obzir kao da je riječ o vlastitim doprinosima te osobe ili

(b) ako je supružnik, civilni partner, bivši supružnik ili bivši civilni partner te osobe ispunio relevantne uvjete koji se odnose na doprinose, tada se, pod uvjetom da supružnik ili civilni partner ili bivši supružnik ili bivši civilni partner obavlja ili je obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, a na njega se primjenjivalo zakonodavstvo dviju ili više država članica, za potrebe određivanja prava prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine primjenjuju odredbe glave III. poglavlja 5. ove Uredbe. U tom se slučaju pozivanje na „razdoblja osiguranja” u navedenom poglavlju 5. tumači kao pozivanje na razdoblja osiguranja koje je navršio:

i. supružnik, civilni partner, bivši supružnik ili bivši civilni partner ako zahtjev podnosi:

 - vjenčana osoba ili civilni partner ili
 - osoba čiji su brak ili civilno partnerstvo okončani drukčije nego smrću supružnika ili civilnog partnera ili

ii. bivši supružnik ili civilni partner ako zahtjev podnosi:

 - udovica, udovac ili civilni partner koji neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatu za obudovjelog roditelja ili
 - udovica čiji je suprug preminuo prije 9. travnja 2001. koja neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nije imala pravo na doplatu za obudovjelu majku, doplatu za obudovjelog roditelja ili udovičku mirovinu, ili koja ima pravo samo na starosnu udovičku mirovinu određenu u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe, s time da za te potrebe „starosna udovička mirovina” označuje udovičku mirovinu koja se priznaje u umanjenom iznosu, u skladu s člankom 39.

stavkom 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

Ova se točka ne odnosi na osobe koje su navršile dob za umirovljenje na datum 6. travnja 2016. ili nakon toga.

2. Za potrebe primjene članka 6. ove Uredbe na odredbe kojima se uređuje pravo na doplatak za skrb, doplatak za njegovatelja te doplatak za skrb u slučaju invalidnosti i doplatak za osobnu neovisnost, razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta navršeno na području države članice koja nije Ujedinjena Kraljevina uzima se u obzir ako je to potrebno kako bi se ispunili uvjeti s obzirom na propisana razdoblja prisutnosti u Ujedinjenoj Kraljevini, prije datuma kad je prvi put uspostavljeno pravo na davanje o kojemu je riječ.”;

ii. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. ove Uredbe, ako kod dotične osobe nastupi nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Ujedinjena Kraljevina u smislu članka 30.A stavka 5. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., dijela 1. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2007. ili odgovarajućih odredbi Sjeverne Irske uzima u obzir sva razdoblja tijekom kojih je dotična osoba, u odnosu na tu nesposobnost za rad, primala:

i. novčana davanja za slučaj bolesti ili plaću umjesto njih ili

ii. davanja u smislu glave III. poglavlja 4. i 5. ove Uredbe dodijeljena u odnosu na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad prema zakonodavstvu druge države članice

kao da je bila riječ o razdobljima, prema potrebi, davanja za kratkotrajnu nesposobnost isplaćivanih u skladu s člankom 30.A stavicama od 1. do 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., dodataka za zapošljavanje i potporu (faza procjene) isplaćivanih u skladu s dijelom 1. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2007. ili odgovarajućim odredbama Sjeverne Irske.

U primjeni te odredbe u obzir se uzimaju samo razdoblja tijekom kojih bi ta osoba bila nesposobna za rad u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine.”.

7. Iza Priloga XI. umeću se sljedeći prilozi:

„PRILOG XII.

**NOVČANA DAVANJA ZA DUGOTRAJNU SKRB ISPLAĆENA
ODSTUPANJEM OD POGLAVLJA 1.A ČLANKA 35.A STAVKA 1.**

(Članak 35.a stavak 3.)”;

„PRILOG XIII.

**NOVČANA OBITELJSKA DAVANJA KOJA BI TREBALA ZAMIJENITI
PRIHOD TIJEKOM RAZDOBLJA ODGOJA DJECE**

(Članak 68.b)

**Dio I. Novčana obiteljska davanja koja bi trebala zamijeniti prihod tijekom
razdoblja odgoja djece**

(Članak 68.b stavak 1.)

Dio II. Države članice koje dodjeljuju obiteljska davanja iz članka 65.b stavka 1. u punom iznosu

(Članak 68.b stavak 2.)”.